

DOMOLJUB

Izhaja vsak četrtek. Cena mu je 8 K na leto. (Za Nemčijo 4 K, za Ameriko in druge tuje države 6 K). — Posamezne številke se prodajajo po 10 vinarjev.

— S prilogami: —
Naš kmečki dom, Društvenik, Naša gospodinja

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica. Narožnina, reklamacije in inserati pa: Upravištvu „Domoljuba“, — Ljubljana, Kopitarjeva ulica. —

Štev. 28.

V Ljubljani, dne 11. julija 1912.

Leto XXV.

Kmetijski poučni tečaji.

Učiti se moramo vsi. Nov čas je prišel z novimi zahtevami in potrebami. Kdor ne napreduje, ta nazaduje, ker hiti čas mimo njega.

Tudi kmetijstvo si mora prisvojiti nove iznajdbe in jih uporabiti za svoj napredek. Promet je postal sila živahen, vsaka stvar se mora spraviti v denar. Zato je pa treba, da se mnogo pridela in dobro blago pridela, to pa s kar mogoče nizkimi stroški. Kmet pa mora gledati, da svoj pridelek tudi dobro proda. Zato je pa ravno kmetijstvo potrebno izboljšanja in pametni gospodarji so že davno izprevideli, da so midni časi, ko se je mislilo, da se samo za kmeta ni treba nič učiti. Ni res, ravno kmetijstvo je največja umetnost, in nikjer se tako ne vidi, koliko izda prava in stanu primerna izobrazba, kakor ravno pri umnem kmetovanju.

Zal, da naše ljudsko šolstvo ni urejeno za vzgojo poljedelskega naraščanja. Naši poslanci se trudijo izpremeniti šolski zakon, a v državnem zboru so zapreke tolike, da ni še upati kmalu na temeljito izpremembo ljudskega šolstva v kmečkem smislu. Zato pa deželna uprava stori v tem oziru, kar je v njeni moči.

Kranjski deželni odbor je vpeljal kmetijske tečaje, ki so se prav dobro obnesli in se bodo, ko mine čas poljskega dela, zopet nadaljevali po celi deželi.

V pretečeni zimski dobi so se vršili kmetijski poučni tečaji v sledečih krajih: Dražgoše, Šent Lenart, Bukovšica, Zalilog, Sorica, Brdo, Vipava, Št. Vid pri Vipavi, Borovnica, Dobrova, Suhor, Radovica, Tržišče, Komenda, Šmarca, Breznica, Raka, Studenec,

Ihan, Šmartin pri Kranju, Vače pri Litiji, Šmartin pri Litiji, Ribnica, Kresnice, Dobrnič, Štanga, Prežganje, Gorje, Ledine, Žiri, Čatež pri Zaplazu, Sv. Križ pri Litiji, Šmartin v Tuhinju, Motnik, Šent Gotard, Hotedršica, Godovič, Črni vrh, Col in Podkraj.

Vseh tečajev je bilo po številu 40. Vršili so se v mesecih november (5), december (3) v letu 1911 in januar (12), februar (6), marc (8) in april (6) leta 1912. Trajali so po en dan (9), dva dni (22) oziroma tri dni (9). Na posameznih tečajih je bilo predavanj dvoje na treh, troje na šestih, čvetero na 18, petero na 5, šestero na 6 in sedmero na 2. To se je uredilo v posamnem slučaju dogovorno z lokalnimi faktorji z ozirom na lokalne razmere in potrebe. Prevladovali so torej dvodnevni tečaji s čvetero predavanji.

Vseh predavanj je bilo 171. Posamno je trajalo od 1 do 2 ur, skupno torej okroglo 300 ur. Predavalo se je v prvi vrsti o živinoreji in sicer o govedoreji, vzreji mlade govedi, pašništvu, podedovanju, prašičereji, vnovčenju živine in o vzorni uredbi hlevov in svinjakov, skupno 76 predavanj, o prvi pomoči in kužnih boleznih pri živini 8 predavanj, o mlekarstvu 4 predavanja, o gnojenju, osuševanju in namakanju travnikov 14 predavanj, o sadjarstvu 25 predavanj, o vinarstvu in kletarstvu 6 predavanj, o kmetijskem zadrugištvu 28 predavanj, o zemljiški knjigi 5 predavanj, o ljudski higijeni 3 predavanja, in po eno predavanje o uporabi elektrike pri kmetijstvu ter o ustavi in upravi države in dežele. Kakor rečeno, največ predavanj se je torej vršilo iz živinoreje.

Predavateljev je sodelovalo 23 in sicer deželni uslužbenci: zdravstveni tajnik dr. Fran Dolšak 3, zadrugiški komisar dr. Lovro Pogačnik

24, zadrugiški asistent dr. Josip Podobnik 9, inženir Matej Kosmač 5, okrožna živinozdravnica Hugon Turk 6 in Ivan Poberaj 2, mlekarški in živinorejski nadzornik Rado Legvart 6, sadjarški učitelj Martin Humek 22, živinorejski instruktor Jakob Hladnik 12, mlekarški instruktor Anton Pevec 5, travniški mojster Ivan Jereb 5 ter s Kmetijske šole na Grmu ravnatelj Viljem Rohrman 9 in strokovni učitelj Rudolf Zdolšek 5, Anton Planinšek 10 in inženir Albert Vedernjak 1; od c. kr. kmetijske družbe ravnatelj cesarski svetnik Gustav Pirc 10 in živinorejski nadzornik inženir Ivan Rataj 10; od Zadrugišne zveze v Ljubljani živinorejski instruktor Fr. Kristof 18; od Gospodarske zveze vodja vnovčevalnice za živino Ivan Mali 1; dalje c. kr. vinarski nadzornik Bohuslav Skalicky 2, c. kr. kletarski nadzornik Fran Gombač 2, župnik Tomaž Rožnik 1 in gimn. profesor Fran Pengov 1.

Tečaji so se vršili dogovorno z župnimi uradi, županstvi in krajnimi šolskimi sveti in sicer 21 v društvenih in zadrugiških domovih, 19 pa v ljudskih šolah, le eno predavanje se je vršilo v gostilni.

Posameznih predavanj se je udeleževalo 20 do 300 oseb, povprečno oziroma navadno 80 do 100, skupno se je udeležilo predavanj okroglo 5000 poslušalcev. Splošno se je opazalo, da so se tečajev udeleževali v prvi vrsti gospodarji in gospodinje ter odrasli fantje in dekleta. Pogostokrat se je razvil po predavanju še živahen razgovor o dotični stroki. Sploh je pokazalo ljudstvo živo zanimanje za te tečaje in izražalo giasno hvaležnost deželnemu odboru in predavateljem.

Političen pregled

DRŽAVNI ZBOR.

Pred velikimi počitnicami navadno prične zbornica delati s polnim parom. Predloge, za katere bi zbornica začetkom porabila cele tedne, so ob koncu rešene v dveh, treh dneh. Vročina in nervoznost razburjata živce, da se mnogi ogibljejo sej, drugi pa žele, da bi bil konec. Na dnevnem redu je bila cela vrsta manjših predlog, ki niso brez pomena zlasti za prizadete.

Obstrukcija proti kanalom.

Rusini, ki so ustavili obstrukcijo proti brambni predlogi, hočejo z obstrukcijo proti vodnim cestam prisiliti Poljake, da jim ne ovirajo univerze. Za Poljake in Čehe je to vprašanje namreč najvažnejše. Zato delajo z vso silo na to, da odsek pred počitnicami konča vsaj glavno razpravo o vladni predlogi glede vodnih cest. Po govoru poslanca Budrinovskega je bil 3. julija sprejet konec razprave. Oglašeni pa je bilo še več govornikov. Začetkom seje dne 4. julija je vprašal dr. Korošec predsednika Udržala, ali je res, da so se vršili zaupni razgovori glede vodnih cest, h katerim slovenski poslanci niso bili povabljeni, in je proti takemu postopanju odločno protestiral. Boj se je vnel pri odobritvi zapisnika. Dr. Korošec zahteva besedo in hoče dokazati, da zadnji zapisnik ni pravilno sestavljen. Predsednik pa mu vzame besedo. Ker predsednik ni imel zato nobenega pravega povoda, je vzbudilo to silno razburjenje. Vročekrvni Rusini so začeli razbijati in prisilili predsednika, da je prekinil sejo. Oni so priznavali, da je kršil Udržal poslovnik in kruto razžalil dr. Korošca. Začeli so se pogajati z dr. Šusteršičem, da bi se seja nadaljevala. Toda mirna seja je bila sedaj nemogoča. Zato je Udržal kar otvoril sejo in jo brž zaključil. Slovenski klub je zahteval po dr. Šusteršiču zadoščenje za Korošca, potem pa je bil pripravljen dovoliti še eno sejo.

Pri prihodnji seji se je opravičeval predsednik radi svojega postopanja. Dr. Korošec pa je izjavil, da se bo slovenski klub uprl vsakemu poizkusu vzkratiti mu svobodno besedo, tako v zbornici, kakor v odseku z vsemi sredstvi. Ta seja je bila zadnja v tem zasedanju.

Zadnja seja

pred velikimi počitnicami se je vršila dne 5. julija. Zbornica je hitela na vse pretege, da je rešila še nekatere predloge. Med drugimi glede prodaje državnih nepremičnin, uravnave Donave, melioracijski zaklad za Dalmacijo in zavarovanje mornarjev.

ALBANSKA VSTAJA.

Omenili smo že v »Domoljubu«, da se je začela v Albaniji zopet krvava

vstaja. Vedno pogosteje prihajajo poročila o bojih med Malisori in drugimi albanskimi rodovi ter Turki. Med Skadrom in Alepo so se vršili krvavi spopadi, v katerih so bili Malisori poraženi. Mesto Mitrovica je v nevarnosti, da ga vstaji ne zavzamejo.

Važnejši, kakor te male praske, pa je upor sam radi svojih posledic. Upornikom se namreč vedno številneje pridružujejo ubegli vojaki in tudi častniki. Vsi so namreč nezadovoljni s sedanjo turško vlado. Vlada mladoturkov je pospeševala politično gibanje med častniki in posledica je, da je armada razprta. Med tem časom pa se pripravljala odločilni boj za Dardanele. Vedno več najboljšega turškega vojaštva je okrog tega morskega preliva, ki bo odločil zmago med Italijo in Turčijo. Sliši se pa, da zbirajo v Aziji ob turški meji tudi Rusi številne čete, ki vpadejo Turkom lahko vsak trenotek.

Zmed v Albaniji se veseli seveda pred vsem Italija, kajti mnogo je vplivala na upornike Albanije ital. agitacija. Važnost Albanije za našo monarhijo je očitna. Albanija je naša pot do Soluna, kar je avstrijska bodočnost. Vsa ta znamenja kažejo, da bo tudi Avstrija morala biti na straži svojih pravic in da imamo lahko letos isto napetost v svetovni politiki radi Turčije, kakor je bila lani radi Maroka.

LISTEK

Salomonovi rudniki.

Iz angleščine po Rider Haggardu prevel I. M.

□□

PETO POGLAVJE.

Pot v puščavo.

Usmrtili smo devet slonov in potrebovali dva dni, da smo izrezali zobe in jih prinesli do tabora, kjer smo jih v bližini zakopali v pesku pod velikim drevesom, ki ga je bilo videti več milj daleč na okoli. Slonova kost je bila čudovito lepa. Nikdar nisem videl boljše in vsak zob je tehtal štirideset do petdeset funtov. Zobje velikega samca pa, ki je umoril ubogega Kivo, so bili kakih stoinsedemdeset funtov težki, kolikor smo mogli preceniti.

Ostanke nesrečnega Kive smo pokopali v jami mravljinčarja, obenem z njegovim kopjem, da mu služi v obrambo na njegovi poti v boljši svet. Tretjega dne smo se napotili dalje v nadi, da se nekega dne vrnemo in izkopljemo zakopano slonovo kost ter smo v določenem času, po dolgi in trudapolni poti in mnogoterih dogodkih, katerih ne morem obširneje popisovati, dospeli v kraj Sitanda, pravi začetek našega potovanja. Prav dobro se spominjam našega prihoda v ta kraj. Na desni je ležalo raztreseno selo domačinov z nekoliko ograjami za živino in

doli od vodi nekoliko obdelane zemlje, kjer so ti divjaki zasadili svojo borno zalogo žita, na drugi strani pa prostrane planjave, pokrite z visoko travo, kjer so se pasle črede manjše divjačine. Na levi pa je bila velika puščava. Ta kraj se je zdel, da je skrajni konec rodovitne dežele in težko bi bilo reči, kateri naravni vzroki so povzročili tako veliko izpremembo v značaju zemlje. Vendar tako je bilo. Ravno pod našim taboriščem je tekla majhna reka in na njeni drugi strani se je dvigala kamenita strmina, po kateri sem videl pred dvajsetimi leti ubogega Silvestra, ko se je plazil nazaj po svojem poizkusu priti do Salomonovih rudnikov. Onstran tega brega se je začelja brezvodna puščava, pokrita z neko vrsto majhnega grmičevja. Bilo je že zvečer, ko smo naredili tabor in velika ognjena solnčna obla se je pogrezala v puščavo in pošiljala svoje svitile žarke raznobarvene svetlobe preko cele prostrane ravnine. Pustil sem Tomiča, da nadzoruje uredbo našega tabora in vzel seboj Sergija ter se podal z njim na vrh strmine na oni strani ter gledal v puščavo. Zrak je bil zelo čist in daleč sem mogel semtertja razločevati rahle modre obrise velikega Sulimanovega pogorja.

»Tamkaj,« sem rekel, »tamkaj je okop Salomonovih rudnikov, toda Bog ve, ali bomo kdaj lezli nanj.«

»Moj brat mora biti tam, in ako je, moram na kak način priti do njega,« je rekel Sergij z glasom mirnega zaupanja, ki je odlikovalo tega moža.

»Upam,« sem odgovoril in se obrnil, da se povrnem v tabor, ko sem opazil, da nisva bila sama. Za nami je stal in ravno tako resnega obraza zrl proti daljnim goram — Umbopa.

Ko je videl, da sem ga opazil, je izpregovoril, vendar se je obrnil do Sergija, ki se mu je bil zelo priljubil.

»Ali je to ona dežela, v katero si namenjen, Inkubu?« (domača beseda, ki pomeni, mislim, slona, in ime, ki so ga Kafri nadeli Sergiju), je rekel in pokazal s svojim širokim kopjem proti gorovju.

Vprašal sem ga osorno, kaj vendar misli, ko nagovarja svojega gospodarja na tako prijateljski način. Čisto prav je, ako imajo domačini svoja imena za človeka, vendar ni dostojno, da bi ga klicali s svojimi poganskimi imeni. Mož pa se mi je malo nasmejal, kar me je zelo vjezilo.

»Kako veš, da nisem jaz enak gospodu, kateremu služim?« je rekel. »On je iz kraljeve hiše, brez dvoma; vsakdo more videti na njegovi velikosti in njegovih očeh; in morebiti sem jaz tudi. Vsaj tako velik mož sem, navsezadnje. Govori zame, o Makumazan, in povej moje besede gospodu, mojemu gospodarju, kajti rad bi govoril z njim in s teboj.«

Bil sem jezen na tega človeka, kajti nisem vajen, da bi Kafri tako govorili z menoj, vendar naredil je nam nek poseben vtis in vrhu tega sem bil radoveden, kaj je imel povedati. Rad

tega sem prestavil njegove besede in obenem pristavit svoje mnenje, da je nesramen in drzen človek in da je njegovo bahanje pretirano.

»Da, Umbopa,« je rekel Sergij, »tja sem namenjen.«

»Puščava je velika in v njej ni vode, gore so visoke in pokrite s snegom, in ljudje ne morejo povedati, kaj je onstran njih za krajem, kjer zahaja solnce; kako boš prišel tja, Inkubu, in temu greš tja?«

Zopet sem prestavil njegove besede.

»Povej mi,« je odgovoril Sergij, »da grem raditega, ker mislim, da je šel pred meno tja človek moje krvi, moj brat, in jaz grem, da ga najdem.«

»Tako je, Inkubu; nek človek, ki sem ga srečal na poti, mi je pripovedoval, da je pred dvema letoma nek bel človek šel v puščavo proti onim goram z enim služabnikom, lovcem. Nikdar se nista povrnila.«

»Kako veš, da je bil oni moj brat?« je vprašal Sergij.

»Ne, ne vem. Ko sem pa onega človeka vprašal, komu je bil podoben, mi je povedal, da je imel tvoje oči in črno brado. Dejal je tudi, da je bilo njegovemu lovcu ime Jim, da je bil bečuanek lovec in je nosil obleko.«

Sergij je prikimal. »Bil sem prepričan o tem,« je rekel. »Ako se je moj brat odločil za kako stvar, jo je večinoma tudi izvršil. Bil je vedno tak od svojih mladih nog. Ako je nameraval prekoračiti Sulimanovo gorovje, ga je prekoračil, razen ako se mu ni pripetila kaka nesreča, in mi ga moramo poiskati na drugi strani.«

»Dolga pot je to, Inkubu,« je segel Umbopa v besedo, in jaz sem prestavil njegovo opazko.

»Da,« rekel je Sergij, »daleč je. Vendar je ni poti na tej zemlji, katere človek ne bi mogel storiti, ako se odloči za to. Ničesar ni, Umbopa, česar ne bi mogel storiti, ni gore, na katero ne bi mogel splezati, ni puščave, katere ne bi mogel prekoračiti, ako ga vodi ljubezen in je pripravljen svoje življenje ohraniti ali izgubiti, kakor določi božja previdnost.«

Prestavil sem mu.

»Velike besede, moj oče,« je odgovoril Zulu — jaz sem ga vedno imenoval Zulu, akoravno v resnici ni bil — »velike besede, ki prihajajo iz ust moža. Prav imaš, moj oče Inkubu. Poslušaj! Kaj je življenje? Pero je, seme trave, metano semintja, ki se včasih pomnožuje in pri tem gineva, včasih zopet hiti v višave. Dobro je poskusiti in potovati po poti in se boriti z zrakom. Človek mora umreti. V najslabšem slučaju mora samo nekoliko poprej umreti. Jaz pojdem s teboj čez puščavo in čez gore, razen, ako se morda na potu zgrudim na tla, moj oče.«

Prenehal je za trenotek in nato zopet nadaljeval z ono zgovornostjo, s katero se včasih odlikuje Zulu in ki spričuje, četudi je včasih prazno ponavljanje, da pleme ni brez poetičnega čustva in brez razuma.

»Kaj je življenje? Povejte mi, beli možje, ki ste modri, ki poznate skrivnosti tega sveta in skrivnosti zvezd; ki pošiljate svoje besede iz velikih daljav brez glasu; povejte mi, beli možje, skrivnost življenja — odkod prihaja in kam odhaja!«

»Vi ne morete odgovoriti, vi ne veste tega. Čujte, jaz vam povem. Iz teme smo prišli, v temo gremo. Kakor od viharja ponoči gnana ptica priletimo iz nič; za trenotek se vidijo v svitu ognja naše peruti, in glej! ni nas več, zopet smo izginili. Življenje je vse! To je roka, s katero držimo smrt od sebe. Kresnica je, ki sveti ponoči; življenje je bela sapa volov po zimi, mala senca, ki hiti preko trave in se izgubi, ko zaide solnce.«

»Ti si čuden človek,« je rekel Sergij, ko je Umbopa prenehal.

Umbopa se je nasmejal.

»Zdi se mi, da sva si precej podobna, Inkubu. Morebiti tudi jaz iščem brata onstran gora.«

... in naša osupljenost se ni zmanjšala, ko smo zagledali Tomiča, ki je drvel očividno na nekem konju proti goram in vpil, kakor da bi zblaznel.

Pogledal sem ga nezaupno.

»Kaj meniš s tem?« sem vprašal. »Kaj veš o gorah?«

»Malo, zelo malo. Čudna je dežela tam, dežela čarovnije in lepote, in drevoja in rek in belih gora in velike bele ceste. Čul sem o nji. Toda čemu govoriti o tem? Temni se. Oni, ki žive, da vidijo, bodo videli.«

Zopet sem ga dvomljivo pogledal. Ta človek je vedel preveč.

»Ni se vam treba mene bati, Makumazan,« je rekel, kakor da bi razumel moj pogled. »Jaz ne kopljem jame za vas, da padete vanjo. Ne kujem naklepov. Ako kedaj prekoračite one gore za solncem, potem vam povem, kaj vem. Toda smrt sedi na njih. Bodite

modri in vrnite se. Pojdite in lovite slone. Govoril sem.«

In brez vsake nadaljne besede je dvignil sulico v pozdrav in se vrnil proti taboru, kjer smo ga kmalu potem našli, ko je snažil puško kakor vsak drug Kafer.

»Čuden človek je to,« je rekel Sergij.

»Da,« sem odgovoril, »celo prečuden. Ne ugaja mi njegovo vedenje. On ve nekaj in noče povedati. Vendar mislim, da je nepotrebno pripraviti se z njim. Po čudnem potu hodimo in kak skrivnosten Zulu nam ne bo v nobenem oziru oskrbel jasnosti.«

Naslednjega dne smo se pripravili za odhod. Naravno je bilo nemogoče, da bi nosili seboj svoje težke puške za slone in ostalo opravo preko puščave; radi tega smo odpustili nosače in se dogovorili z nekim starim domačinom, ki je imel v bližini svojo kočjo, da skrbi zanje, dokler se ne povrnemo. Srce me je bolelo, ko smo morali pustiti te stvari in opravo oskrbi starega divjaka, čegar poželjive oči sem gledal, kako so jo opazovale. Vendar sem storil nekoliko varnostnih odredb.

Pred vsem sem nabasal vse puške ter mu povedal, da se sprožijo, ako se jih dotakne. On je v trenutku poskusil z mojo puško, ki se je sprožila in naredila veliko luknjo skozi enega njegovih volov, ki so jih ravno gnali mimo, in vrhu tega ga je še puška udarila po glavi. Bil je precej osupnjen in zelo malo razveseljen, ko je izgubil vola, in bil je še tako nesramen, da je zahteval od mene, naj mu ga plačam; ničesar ga ni moglo več dovesti do tega, da bi se puške zopet dotaknil.

»Vzemi one žive vrage v koči,« je rekel, »proč, sicer nas vse pomore.«

Potem sem mu povedal, da ubijem s pomočjo čarovnije njega in njegove ljudi, ako pogrešim le eno teh stvari, kadar se povrnemo; in ako bi mi umrli ter bi on poskusil ukrasti te stvari, bi prišli ter ga strašili, naredili bi njegovo živino divjo in njeno mleko kislo, dokler ne bi bil sit življenja, ter bi naredili, da bi prišli vrage iz pušk ter govorili z njim tako, kakor bi mu ne bilo všeč; sploh sem mu živo naslikal vse posledice. Nato je prisegel, da bo pazil nanje, kakor da bi bile duh njegovega očeta. Stari Kafer je bil zelo praznoveren in velik lopov.

Na ta način smo se oprostili vseh nepotrebni stvari. Sergij, Tomič, jaz, Umbopa in Vent smo se pripravili na pot. Bilo je le najpotrebnejše, kar smo vzeli seboj, vendar nismo mogli pri najboljši volji zmanjšati tovora, tako da je prišlo skoro štirideset funtov na vsakega. Vzeli pa smo seboj: Tri repetirke in streliva za dvesto nabojev; dve vinčesterski repetirki za Umbopo in Venta s strelivom za dvesto nabojev; pet steklenic za vodo, katerih vsaka je držala dva in pol litra; pet odej; petindvajset funtov biltonga, to je na solncu posušene divjačine; deset funtov najboljših mešanih biserov za darila; zbirko zdravil. v številu trideset gramov.

kinina in dvoje, troje komadov zdravniškega orodja; nože, nekoliko razno-terosti, kakor kompas, vžigalice, žepno sito, tobak, majhno lopato, steklenico žganja in oblieko, ki smo jo imeli na sebi.

To je bila naša oprava, zelo skromna za tako pot, vendar nismo mogli nositi še več. Breme je bilo že itak preveliko za človeka, ki hodi preko pekoče puščave, kajti vsak funt je v takem slučaju dvakrat težji. In če tudi smo na vse mogoče načine poskušali, nismo mogli zmanjšati teže. Ničesar nismo imeli seboj, kar ni bilo neobhodno potrebno.

Z veliko težavo in z obljubo, da podarim vsakomur dober lovski nož, se mi je posrečilo pregovoriti tri domačine iz sela, da so nas spremljali do prve postaje dvajset milj daleč, in nesli vsak po en vrč s štirimi letri vode. Moj namen je bil omogočiti, da bi po prvi nočni hoji zopet napolnili naše steklenice, kajti sklenili smo odriniti ob večernem hladu. Povedal sem tem domačinom, da gremo streljat noje, katerih je bilo v puščavi zelo mnogo. Zmajevali so z ramami in dejali, da smo blazni in poginemo od žeje, kar se je zdelo zelo verjetno, kakor moram priznati: ker so pa želeli dobiti nože, ki so bili tukaj nepoznano bogastvo, so bili pripravljani iti z nami.

Ves naslednji dan smo počivali in spali in ob solnčnem zahodu dobro večerjali sveže meso in čaj. Nato smo dovršili zadnje priprave, legli na zemljo in čakali, da izide mesec. Naposled se je okolu devete ure prikazal v vsem svojem svitu in razlival svojo srebrno svetlobo preko divje dežele in razširjal pred nami čaroben svit čez prostrano valovito puščavo, ki se je videla tako veličastna in mirna in tuja, kakor z zvezdami posuto nebo nad nami. Vstali smo in v nekoliko minutah smo bili pripravljani, vendar smo se še nekaj obotavljali, kajti človeška narava ni hitra pred važnim korakom. Umbopa je s kopjem v roki in puško čez ramo stal nekoliko korakov pred nami in napeto gledal preko puščave; trije najeti domačini z vrči vode in Vent so stali v majhni gruči zadaj.

»Gospodje,« je rekel Sergij s svojim nizkim in globokim glasom, »namenjeni smo na tako čudno pot, kakor jo sploh morejo nastopiti ljudje na tem svetu. Zelo dvomljivo je, ako pridemo do konca. Toda mi smo trije možje, ki bomo skupno prenašali dobro in slabo do zadnjega dihljeja. In sedaj, predno se podamo na pot, molimo za trenotek k Onemu, ki vodi pota človeška in ki je že odnekdaj odločil našo pot, da naj vodi naše korake, kakor je njegova volja.«

In vzel je klobuk z glave in za nekoliko trenotkov s svojimi rokami zakril svoj obraz, in kapitan in jaz sva storila ravno tako.

Mislím, da izvzemši morda eno priliko nisem nikdar v svojem življenju bolj goreče molil, kakor v tem trenotku, in čutil sem se nekoliko olajšane-

ga. Naša bodočnost je bila popolnoma neznana, in po mojem mnenju, neznano in strašno pripelje človeka bližje k njegovemu Stvarniku.

»In sedaj,« je rekel Sergij, »naprej.« In odrinili smo.

Ničesar drugega nismo imeli, kar bi nam kazalo pot, kakor daljne gore in pa zemljevid starega José Silvestra, ki je pa bil zelo nezanesljiv, ako se upošteva, da ga je narisal umirajoč in pol blazen človek na koscu platna pred tristo leti. Četudi pa je bil tako pomanjkljiv, je vseeno bilo vse naše upanje na uspeh odvisno od njega. Ako se nam ne posreči najti one mlakuže slabe vode, kakor jo je stari Don zaznamoval, da leži sredi puščave, kakih šestdeset milj od našega izhodišča, smo morali žalostno umreti žeje. In meni se je zdelo skoraj popolnoma nemogoče, da bi jo mogli najti v tem velikem morju peska in grmičevja. In ako je tudi stari Don Silvestra prav zaznamoval, kaj je moglo prepričati, da se ne bi te-

Predno smo se ulegli, je Umbopa pokazal na majhen in nerazločen grič na ravni površini puščave kakih osem milj daleč.

kom časa posušila ali napolnila s peskom?

Korakali smo dalje skozi noč in pesek kakor sence. Grmičevje nam je segalo do kolen ter nas oviralo, pesek pa je prišel v naše škornje, da smo se morali skoraj vsako miljo ustaviti in jih izprazniti; vendar je bila noč še vedno lepo hladna, akoravno je bilo ozračje težko in soparno, in napredovali smo dobro. Bilo je zelo tiho in samotno tukaj v puščavi. Tomič je to začutil in začel žvižgati neko pesem; toda glasila se je tako žalostno v tem prostranem prostoru, da je kmalu prenehala. Malo pozneje se je pripetil dogodek, ki je povzročil, da smo se na vse grlo smejali, četudi nam je kri zastajala v žilah. Tomič, ki je nosil kompas, katerega je kot mornar seveda popol-

noma razumel, je hodil prvi, ostali pa smo v dolgi vrsti korakali za njim, ko smo naenkrat začuli nek vzklík in je on izginil izpred naših oči. V hipu se je dvignil okoli nas zelo nenavaden vrišč, hrskanje, ječanje, divji glasovi urnih nog. V majhni svetlobi smo mogli le slabo razločiti bežeče postave, ki so bile na pol zakrite v oblakih peska. Domačini so vrgli svoje breme na tla in hoteli bežati, ker so se pa spomnili, da ni bilo nikamor mogoče, so se vrgli na zemljo in tulili, kakor sam zlodej. Sergij in jaz sva osupnjena obstala in naša osupnjenost se ni zmanjšala, ko smo zagledali Tomiča, ki je drvel očividno na nekem konju profi goram in vpil, kakor da bi bil zblaznel. Hipno je dvignil kvišku svoje roke in slišali smo, kako je z zamolklim hrščem zopet padel na zemljo. Tedaj sem šele videl, kaj se je zgodilo; naleteli smo naravnost na čredo spečih kvag, in na eno izmed njih je padel Tomič; žival je seveda planila kvišku in oddirjala z njim. Zaklical sem ostalim, da je vse v redu ter tekkel k Tomiču v velikem strahu, če se je kaj poškodoval, vendar sem ga v svojo veliko tolažbo našel sedečega v pesku, s svojim monokljem še vedno na svojem mestu; bil je nekoliko pretresen in začuden, vendar nikjer poškodovan.

Po tem doživljaju smo korakali dalje brez vsakega nadaljnega nesrečnega dogodka do ene ure, ko smo se ustavili, pili nekoliko vode, ne mnogo, kajti voda je bila dragocena, počivali pol ure in se nato zopet napotili dalje.

Dalje, dalje smo hodili, dokler ni naposled vzrudel vzhod. Nato so prišli slabotni žarki bledorumene svetlobe, ki so se kmalu izpremenili v zlate žarke, po katerih se je začel zor širiti preko puščave. Zvezde so obledevale, dokler niso izginile; zlasti mesec je postajal vedno bolj bled in jasno je bilo videti gorovja na njegovem bolehavem obrazu, kakor se vidijo kosti na obrazu umirajočega človeka; nato se je razlila krasna svetloba daleč preko brezmejne divjine, ki je prodirala in preganjala meglo, dokler ni bila cela puščava zavita v plavajoč zlat svit, in je bil dan.

Še vedno se nismo ustavili; akoravno bi bili morali biti v tem času veseli, da se lahko ustavimo, kajti spoznali smo, da boše skoraj nemogoče potovati, kakor hitro bo solnce vzplamtele. Okolu šeste ure smo zagledali nekoliko skalovja, ki se je vzdigovalo iznad ravnine, in tja smo jo zavili. Na srečo smo našli tukaj skalo, ki se je nekoliko nagibala in je bila spodaj pokrita s peskom, tako da nam je rudila dobro zavetišče pred vročino. Zlezli smo pod steno, pili nekoliko vode in pojedli par kosov posušenega mesa, so vlegli in kmalu sladko zaspali.

Bila je že tri ura popoldne, ko smo se zbudili in našli naše nosače, kako so se pripravljali, da se vrnejo. Imeli so že dovolj puščave in nobeno število nožev bi jih ne moglo priversti samo še eno stopinjo dalje. Sedaj smo se dobro napili in izpraznili naše steklenice ter

jih zopet napolnili iz onih, ki so jih oni nosili seboj. Žalostno smo gledali, kako so se podali na dvajset milj dolgo pot proti domu.

Okoli pol štirih smo tudi mi odri-nili naprej. Bilo je samotno in zapu-ščeno potovanje, kajti razun nekoliko nojev nismo videli niti enega živega bitja na celi prostrani peščeni planja-vi. Očividno je bilo presuho za divja-žino in razun ene kobre ali dveh nismo opazili drugih plazilcev. Ene žuželke pa je bilo veliko in to je bila navadna ali hišna muha. Prihajale so ne posa-mezno, temveč kar trumoma. Izredna žival je ta hišna muha. Pojdite, kamor hočete, in našli jo bode. Videl sem jo zaprto v jantarju, ki je bil star tisoč-letja, kakor so mi pravili, in bila je ravno taka kakor njene naslednice da-nes, in jaz sem popolnoma prepričan, kadar bode poslednji človek umiral na zemlji — ako se bo to zgodilo poleti — da ga bode muha obletavala in iskala priložnosti, da mu sede na nos.

Pri solnčnem zahodu smo se usta-vili, da izide mesec. Ob desetih se je prikazal v vsej svoji krasoti kakor vedno, in po daljšem odmoru smo od druge ure po polnoči hodili naporno celo noč, dokler ni dobrodošlo solnce končalo naših težav. Pili smo nekoliko in se vrgli utrujeni po pesku ter kmalu zaspali. Ni bilo treba postaviti straže, kajti na tej obširni, neobljudeni ravnini se nam ničesar ni bilo treba bati. Edini naši sovražniki so bili vročina, žeja in muhe, in mnogo rajši bi prena-šal vsako nevarnost od strani človeka aži živali, kakor pa od te strašne tro-jice. To pot nismo bili tako srečni, da bi našli skalo, ki bi nas varovala pred žgočim solncem; radi tega smo se okrog 7. zbudili nekako z istimi občut-ki, ki bi jih utegnili pripisovati pečenki na ražnju. Bili smo skoziinskozi pre-pečeni. Zdelo se je celo, da izsesava žgoče solnce kri iz naših žil. Vsedli smo se in težko sopli.

»Oho!« sem dejal in zagrabil proti telemu oblaku muh, ki so brenčale okoli moje glave. Vročina jim ni sto-čila ničesar.

»Res je!« je rekel Sergij.

»Vroč je!« je menil Tomič.

In v resnici je bilo vroče in nikjer ni bilo niti najmanjše sence, kamor-koli smo se ozrli, nikjer ni bilo niti ska-le niti drevesa, ničesar drugega kakor neskončen svit, trepetajoč vsled vroče-ga zraka, ki je plesal nad površino pu-ščave kakor nad razbeljeno pečjo.

»Kaj je storiti?« je vprašal Sergij, »tega ne moremo dalje prenašati.«

Prestrašeni smo se spogledali.

»Jaz jo imam,« je rekel Tomič; »iz-kopati moramo jamo, se vleči vanjo ter pokriti z grmičevjem.«

Ni bila mnogo obetajoča misel, ven-dar dobra je bila; hitro smo se lotili dela in s pomočjo lopate, ki smo jo imeli seboj, in z našimi rokami se nam je tekom ene ure posrečilo izkopati ja-mo, ki je bila kakih deset čevljev dol-ga, dvanajst široka in dva globoka. Nato smo s svojimi lovskimi noži na-

rezali grmičevja, zlezli v jamo in se po-krili z njim vsi razun Venta, ki je bil Hotentot in ni imelo solnce posebnega vpliva nanj. To nam je dalo nekoliko strehe pred žgočimi solnčnimi žarki, toda vročino v tem grobu si je lažje predstavljati, kakor popisati, in v res-nici, do današnjega dne ne vem, kako smo mogli preživeti ta dan. Ležali smo in težko sopli in vsak trenotek močili svoje ustnice z našo borno zalogo vo-de. Ako bi se bili ravnali po svojih željah, bi bili tekom dveh ur izpili zad-njo kapljico; vendar smo morali kar najbolj skrbno paziti nanjo, kajti ako nam je zmanjkalo vode, smo vedeli, da moramo kmalu žalostno umreti.

Toda vse ima svoj konec, samo ako človek dovolj dolgo živi, da ga dočaka, in tudi ta strašni dan se je nagnil proti večeru. Okoli tretje ure smo dejali, da ne moremo dalje prestajati. Bolje bi bilo umreti hodeč, kakor pa čakati, da bi nas počasi umorila vročina in žeja v tej strašni jami. Radi tega smo vzeli majhen požirek vode, ki je bila pa se-daj tako topla kakor človeška kri; nato smo na pol mrtvi odrinili dalje.

Do sedaj smo že prehodili kakih petdeset milj po puščavi. Na starem zemljevidu da Silvestre je puščava za-znamovana kot stoindvajset milj dolga in »korito slabe vode« je začrtano ne-kako v njeni sredi. Potemtakem bi morali biti še najmanj dvanajst do pet-najst milj od vode, ako se je v resnici še nahajala tamkaj.

Popoldne smo se vlekli počasi in mučno dalje in smo prehodili komaj poldrugo miljo na uro. Ob solnčnem zahodu smo zopet počivali in čakali me-seca; in potem, ko smo pili, smo sku-šali malo zaspiti.

Predno smo se vlegli, je Umbopa pokazal na majhen in nerazločen grič na ravni površini puščave kakih osem milj daleč. V daljavi se je videl kakor veliko mravljišče, in ker nisem mogel zaspiti, sem začel premišljevat, kaj bi utegnilo biti.

Z mesečnim vzhodom smo se tudi mi dvignili, strašno utrujeni in izmu-čeni od žeje in vročine. Nikdo, ki tega še ni čutil, ne ve, kaj smo skusili. Mi nismo več hodili, opotekali smo se semintja, padali vsled izmučenosti ter se vsako uro ustavljali. Skoraj nismo imeli več moči, da bi govorili. Notri do sedaj je kapitan Tomič govoril in se šalil, kajti bil je vesel človek; toda se-daj ni bilo niti ene šale več v njem.

Okoli dveh smo skrajno utrujeni na duši in na telesu dospeli do vžno-žja tega čudnega griča, ki je bil na prvi pogled močno podoben orjaškemu mravljišču ter bil kakih sto čevljev visok.

Tukaj smo se ustavili in v svoji obupni žeji posrkali poslednjo kapljico vode. Na vsakega jo je prišlo kakega pol litra, izpil bi jo pa pet litrov.

Nato smo se vlegli. Ravno ko sem bil na tem, da zaspim, sem slišal, kako je Umbopa sam pri sebi v zuluškem narečju rekel:

»Ako se nam ne posreči najti vode, bodemo vsi mrtvi, predno bode jutri zvečer.«

Mraz me je pretresel, četudi je bilo vroče. Nada na tako bližnjo smrt ni prijetna, vendar me celo misel na to ni mogla odvrniti od spanja.

Sreča po sili.

Ze pet let je tega, kar Rezika Maj-hen služi v mestu pri gospe Muhi za hišino. Veliko prijetnega ravno ne užije v tej službi; delati in urno se mora sukati, prenašati gospejne sitnosti, včasih kako popoldne prosto: vse ka-kor je sploh pri hišinah navada. Ne godrnja ravno, pač pa v njenem srcu skrito tli silna želja, da bi tudi njo pogledala kdaj sreča vsaj skozi malo okence.

Vselej, kadar je kaka zabava pri gospe Muhi, sedi po opravljeni službi v svoji sobici, od daleč posluša godbo ter gleda skozi okence, kako prihajajo pred hišo krasne kočije z gosti. Nehote se ji utrne marsikaka solza. In res je precej težko, samo od daleč gledati go-stijo življenja, zlasti če je človek tako mlad in živ in čeden, kakor je bila Rezika! Kaj bi pač dala za to, če bi smela vsaj enkrat v šumeči svilnati obleki sedeti sredi imenitne družbe v sijajnem salonu svoje gospe!

Od svoje skromne plače si more ravno sproti omisliti najpotrebnejšo obleko, kaj boljšega jej še na misel ne sme priti. Zato si je pred nedolгим časom od ust pritrkala toliko, da si je kupila — srečko. Eno izmed tistih se-veda, pri katerih so dobitki redko seja-ni, a tudi cena srečk skromna. Včasih leži Rezika z odprtimi očmi v svoji oz-ki postelji in sanja o tem, kaj si bo vse kupila in privoščila, če bi se je sreča toliko usmilila, da bi enkrat tudi njej vrgla majhen dobiček v naročje.

Zopet je prišlo na vrsto žrebanje. Kakor nalašč ji ravno takrat gospa Muha ukaže, naj se pelje v glavno me-sto, da nakupi nekaj potrebnih stvari.

Veselo se Rezika napravi na pot. Prvič je taka pot zanjo prav prijetno razvedrilo, drugič pa najlepša prilika, da poizve, kako je z njeno srečko.

Ko jo pot pripelje mimo trafike, v kateri je bila kupila srečko, se seve-da takoj oglasi. Srce ji nenavadno glasno bije, ko stopi v trafiko.

»Vprašala bi rada«, začne nekako boječe, »če je bila morda vlečena moja srečka in če sem kaj nanjo zadela?«

Trafikant površno pogleda števil-ko na srečki, ostrmi in začne brskati po svojih knjigah.

»Menda bo res«, momlja, »skoro še mi zdi . . . to pot bo menda nekaj . . .«

Rezika se hitro vsede na bližnji stol. Ali je mogoče? Ali je res kaj za-dela?

Gospod se še nekaj obotavlja, lista sem, lista tja in naposled reče: »Zares zadeli ste tisoč kron!«

»Ti—soč kron?« zajecija Rezika.

»Tako je«, hiti trafikant. »Ali dovolite, da vam jih takoj izročam?« Ne da bi čakal odgovora, vtakne srečko v svojo listnico in prinese deset krasnih novih stotakov ter jih izroči Reziki.

Vsa omamljena od sreče zapusti Rezika trafikant. To je celo premoženje! Sedaj lahko izpolni vse svoje sanje in želje! In sicer takoj!

Urnih korakov pohiti Rezika v prvo prodajalno, kjer so bile na prodaj krasne bluze in podobne stvari. Z nepisnim občutkom menja prvi stotak, katerega seveda prodajalcu nerodno porine, kot bi ne bil njen — tako nevajena je bila šteti toliko svojega denarja.

Danes, ko ostane čez noč v mestu, lahko skoči tudi v gledališče. Za to pa treba seveda lepe nove, svitle obleke. In nove čevljičke! In sfrizirati se mora dati! Pa rokavice kakor kaka fina gospa — take rokavice, ki stanejo pet do šest kron par, kakoršne ima tudi gospa Muha.

Tako je bil hitro porabljen prvi stotak in kmalu tudi drugi. Toda način, kako je mlada deklica plačevala z novimi bankovci, je vzbujal pozornost prodajalcev. Od kod toliko denarja pri slabi revni obleki in očividni zadregi mlade deklice? Začeli so sumiti.

Eden izmed gospodov, ki je imel ravno čas, gre neopažen za njo do

bližnje prodajalne in tam vidi, kako zopet plača z novim stotakom. To podpre njegovo sumnjo.

Ko Rezika kupuje fine robce iz batista in trakove, nevajeno kupovalko zadržujejo toliko časa, da pokličejo telefonično skrivnega policaja in ga opozore na sumljivo deklico. Policaj gre še nekaj časa za njo iz ene prodajalne v drugo in je po kratkem času prepričan, da ima opraviti s tatico. Ko Rezika iz zadnje prodajalne stopi na cesto, jo ustavi in vpraša, odkod ima toliko denarja.

Osupnena ga Rezika pogleda. V njeni neizkušeni ji še na misel ne pride kratkomalo zavriniti radovednega izpraševalca. »Ja — jaz — sem — v loteriji zadela«, zajecija v zadregi.

»Ah, kaj še!« pravi neverjetno policaj. »Morda mi tudi veste povedati, pri katerem prodajalcu srečk ste dvignili denar?«

Zdaj Reziki kri udari v lice. »Seveda Vam lahko povem!« reče. »Pa zakaj naj ravno Vam to pripovedujem? Kdo pa ste Vi?«

Policaj ji pokaže svojo izkaznico in resno pristavi: »Najboljše bo, če mi kar odkrito poveste resnico. Vedeti namreč hočem, odkod imate toliko novih bankovcev. Torej?«

Od strahu in razburjenja trepetaje pove Rezika ime trafikanta, h kateremu se takoj povrne v spremstvu policaja. Tam stopi policaj k trafikantu,

pokaže svojo izkaznico in mu tiho pravi: »Ali smem prositi za kratek pogovor med štirimi očmi?«

Trafikant prebledi ko smrt in gleda zdaj policaja zdaj Reziko. Silna groza se mu bere z obraza. »Ah, — to je — bil sem že sam čisto iz sebe — povsod sem že iskal gospodično — saj ji ni bilo treba takoj leteti na policajo —«

»Kaj pravite? Jaz vas ne razumem!«, reče Rezika.

»No seveda«, pravi trafikant, »med tem časom ste najbrž zvedeli, da sem se zmotil —«

»Moj Bog,« zastoka Rezika in se zgrudi na bližnji stol. »Zmotil se je — in jaz — jaz sem že toliko denarja zakupila!«

»Da«, ponavlja trafikant in se ves trese, »zmotil sem se — in lepo prosim, da mi oprostite — vi niste zadeli tisoč kron — ampak deset tisoč! Zmotil sem se za eno ničlo!«

Nemo sedi Rezika na stolu in vse se vrti okoli nje.

Policaj skoči k njej, ko vidi, kako je blede. »Slabo Vam bo!« zakliče. »Hitro kozarec vode!«

Toda Reziki je že odleglo in smehljuje vstane. »Ne,« pravi, »prosim, le vode ne —«

Potem počaka, da dobi nakaznico za ostalih devet tisoč kron in ponosno kot kraljica zapusti trafikanto.

RAZGLED PO DOMOVINI

Novi »Domoljubovi« naročniki se po veliki požrtvovalnosti naših poverjenikov in prijateljev zelo pridno oglašajo. Ko Vam dojde v roke pričujoča številka, je preseglo število priglasih novih naročnikov že 2000. Vsi novi naročniki prejmo ponatis vsega do jubilejne številke izišlega listka »Salomonovi ručniki«. Jubilejno številko (27.) bomo doposlali le onim naročnikom, ki jo bodo izrecno še zahtevali, ker smo jo že itak doposlali vsem našim poverjenikom in dosedanjim naročnikom v namen, da jo razdele med nove priglasišence. Zrebanja za razpisani dve nagradi se more udeležiti vsak dosedanji naročnik, ki je dobil in sicer za 1. nagrado vsaj enega, za 2. nagrado pa vsaj 11 novih naročnikov in poslal zanje naročnino za drugo polovico tekočega leta. Nagradi bo prisodil žreb, in sicer enemu izmed nabiralcev srebrno, enemu pa zlato uro, skupaj torej dve nagradi. Odljubljeni podobi dobi pa vsak, ki pridobi vsaj 25 novih naročnikov.

Vse dopisnike opozarjamo na današnjo »Listnico uredništva«, naj jo pazljivo preberó!

Zanimivo vprašanje. Ali bo kaka župnija na Slovenskem, v kateri bi se tekem

meseca julija ne pomnožili »Domoljubovi« naročniki? — Odgovor povemo meseca avgusta!

Duhovniške vesti. Duhovni svetnik je postal veleč. g. nadžupnik Andrej Ramoveš v Dobropoljah. — Za kanonika pri sv. Justu v Trstu je bil vmeščen dekan na Opčinah veleč. g. Ivan Slavec, na njegovo mesto je prišel za župnika č. g. Andrej Zink od župne cerkve sv. Vincenca. — Vpokojen je č. g. Josip Omers, župnik v Sežani, mesto njega pride dosedanji župnik v Pomjanu č. g. Ivan Schiffner. — Č. g. Anz. Polak je radi boleznii odpotoval iz Ormoža na Moravsko. Začasno ga nadomestuje bivši črnomoški župnik č. g. o. R. Kubinek. — V pokoj je stopil č. g. Jakob Munda, župnik pri Sv. Joštu na Kozjaku.

Letošnje nove maše. Hafner Jernej, 21. julija v Kropi; govori preč. g. Franc Hoenigman, župnik na Brezovici. — Lobe Janko, 21. julija v Zagradcu; govori preč. g. dr. Ignacij Žitnik, stolni kanonik v Ljubljani. — Markič Jožef, 22. julija na Brezjah. — Rovtar Anton, 21. julija v Spodnji Idriji; govori preč. g. Mihael Arko, dekan v Idriji. — Sedej Frančišek, 21. julija na Trati; govori preč. g. Fr. Rajčević, župnik

v Lučinah. — Šimenc Jožef, 21. julija v Dolu pri Ljubljani; govori preč. g. Jan. Bizjan, dekan v Moravčah. — Zajc Karol, 21. julija na Brezjah; govori preč. g. Josip Brešar, župnik v Velesovem. — Hiti Fran, 18. avgusta v Čikagi v Ameriki. — Kete Janez, 21. julija v Logu pri Vipavi; govori preč. g. Ivan Lavrenčič, dekan v Kamniku. — Martinčič Andrej, 21. julija pri St. Juriju pod Kumom; govori preč. g. Matej Rihar, dekan v Šmartnem. — Pfajfar Franc, 21. julija v Selcih; govori preč. g. Jan. Pfajfar, župnik v Javorjah. — Potočnik Rudolf, 21. julija v Selcih; govori preč. g. dr. Josip Debevec, profesor v Ljubljani. — Širaj Jakob na Savi pri Litiji; govori preč. g. Matej Rihar, dekan v Šmartnem. — Škerbec Matija, 21. julija v Krkavcih-Istra; govori preč. g. Milan Šašelj, župnik v Klancu. — Šuštersič Franc, 21. julija v Horjulju; govori preč. g. Tom. Rožnik, župnik v Dobriču.

+ **Evharistični kongres.** Rok za priglasiševanje h kongresu — 15. julij — bo v kratkem potekel. Pripravljavni odbor prosi vse nabiralce, da po 15. juliju nemudoma določijo nabiralne pole; če je pa nabiranje že sklenjeno, pa takoj. Na Dunaju so najprvo določili 30. julij kot termin, do katerega mo-

rajo biti vsi priglašeni; zdaj pa čitamo po nemških listih, da želijo, naj bi bile vse prijave na Dunaju že 15. julija. Iz tega vzroka prosimo, da se nam vsaj takoj po 15. juliju določijo pole, da potem čimprej mogoče odpošljemo skupno število na Dunaj. Nekaj nabiralnih pol je že došlo. — Gg. nabiralci, prosimo, naj pazijo na sledeče: 1. vsak priglašenec, kdor se hoče voziti za znižano voznino, mora dodati še 35 vinarjev za kolek, ki ga zahteva država pri znižani voznini. Teh 35 vinarjev moramo dunajskemu odboru — tako nam šele sedaj pišejo — naprej poslati, preden nam določijo pristopnice. 2. Ponavljamo še enkrat: kateri se bodo vozili s posebnim vlakom, plačajo pri nas pristopnino in voznino; kdor se bo pa sam vozil, pa samo pristopnino (35 vinarjev pa oboji). 3. Prav je, če se že sedaj pove in na nabiralno polo zapiše, kdo misli iti tudi v Marijino Celje.

Letošnje nove maše na Štajerskem. Nove svete maše bodo darovali gg. Iv. Blumer dne 4. avgusta pri Sv. Bolfanku v Slov. gor., Ant. Čečko 28. julija na Frankolovem, Vikt. Lunder 11. avgusta v Vel. Poljanah p. Rib., Fr. Zagoršak 4. avg. na Polenšaku, Zupanič Anton dne 11. avgusta na Hajdinu, Lukman Fr. dne 11. avgusta na Vranskem, Oblak I. dne 4. avgusta v Retežah pri Škofji Loki, Plevnik Anton dne 4. avgusta v Črnomlju, Rezman Alojzij dne 11. avgusta v Poljčanah, Toplak Franc dne 11. avgusta pri Sv. Tomažu pri Ormožu, Vesenjaki Pavel dne 18. avgusta pri Sv. Marjeti v Moškanjcih.

Umrli je dne 2. julija na Spodnji Lipnici pri Kamnigoriči lesni trgovec in dolgoletni ključar kamnogoriške farne cerkve g. Lovro Mulej. Pogreb je bil v četrtek, dne 4. julija. N. v m. p.!

Drago je plačal črešnjo. 16letnemu Rudolfu Mesarju iz Dobrove pri Radežah pri Zidanem mostu se je zahotelo po črešnjah. Deček je splezal na črešnjo. Zadovoljno se je zibal na vejah, kar se veja odtrga in deček je padel 12 metrov globoko. Zlomil si je nogo in obe roki.

Na delo za proslavo Ant. Slomškala Dan 50letnice smrti Antona Martina Slomška se bliža. Povsod proslavimo velikega verskega in narodnega buditelja Slovencev, povsod naj se vrši nje-gova proslava v znamenju naše narod-gove obrambe, katere početnik je bil An-ton Martin Slomšek. Vsa naša društva, zganite se in prirejte vse letošnje svoje prireditve v znamenju Slomškove 50letnice! Dopoldne v cerkvah, popoldne na prostem pri ljudskih veselicah! Vsa potrebna navodila, tudi govor, deklamacije vam oskrbi »Slov. Straža«, ki izda v kratkem tudi primerno igro. Dneve določite že sedaj in pišite po v ta namen potrebna navodila »Slovenski Straži« v Ljubljano!

Na novih mašah se povsodi spominjate obmejnih Slovencev in njim v korist zbirajte darove za »Slov. Stražo«. — Tudi za nabiranje naročnikov na »Domoljuba« je to pripravna prilika.

Najden utopljenec. Dne 27. junija so našli v skopiški strugi blizu Krškega utopljenca, katerega je zanesla Sava. Utopljenec je brez suknje in brez črevljev, star približno 25 do 30 let, ima en prstan na levi roki, pisane hlače. Domneva se, da mora biti boljšega stanu. V vodi je moral biti že približno 2 do štiri tedne. Pokopali so ga na pokopališču v Cerkljah pri Krškem.

Deklica zgorela. V sredo, dne 3. t. mes., si je desetletna hčerka vdovca zidarja Dekleva na Premu na Notranjskem kuhala zajutrek. Zanetila je ogenj s petrolejem. Petrolej se vname in razžene posodo; njej se pa vname obleka. Na krik prihite ljudje, a bilo je že prepozno. V par dneh je umrla na opeklinah v postojnski bolnišnici.

Zopet ukraden konj. Posestniku Francetu Marovtu iz Obrij, občina Moste pri Ljubljani, je bil v nedeljo, dne 30. junija, iz odklenjenega hleva ukraden konj, vreden 800 kron. Le-ta je 14 in pol pesti visok, rdeče barve in devet let star. Tatvine je sumljiv neki delavec. Kjer bi tat utegnil konja prodajati, naj se ga takoj izroči varnostnemu oblastvu.

Strela ga je ubila. V nedeljo, dne 30. m. m., popoldne je med nevihto kegljalo v kegljišču Šancove gostilne pri Divjem možu na Spodnjem Hudinju v celjski okolici več fantov. Med njimi je bil tudi vrtnar Franc Bräu. Naenkrat je udarila strela. Franc Bräu je bil od strele zadet in je obležal takoj mrtev. Drugim se ni nič zgodilo. Pravijo, da je par trenutkov poprej zelo grdo prekljnjal, ker pri kegljanju ni imel sreče.

Požar na Primskovem. Dne 1. t. m. o polnoči je izbruhnil ogenj na posestvu T. Kalinška na Primskovem pri Kranju. Ogenj je uničil hišo, hlev in skedenj, zgorela sta tudi en vol in ena krava. Posestnikova žena se je pri reševanju živine opekla na glavi in rokah. Tudi sosedu J. Staretu je pogorel skedenj, svinjak in streha na hiši. Škode je 6000 do 7000 K.

Domačijo je hotel zažgati dne 24. min. mes. v Domžalah 32 let stari posestnikov sin Janez Koprivnik, ker mu oče ni hotel izročiti posestva. Poskušal je zažgati slamo na dveh krajih, a so mu namerno pravočasno preprečili. Požigalca so aretirali in oddali sodišču v Kamniku.

Ali nas bodo Nemci na Štajerskem in Koroškem osramotili? Mala Koroška sama prispeva samo za »Südmarko« na leto 40.000 K, poleg tega prispeva še velike svote za nemški »Schulverein«. — Nemška Štajerska prispeva za »Südmarko« na leto 97.389 K. Ali ob teh številkah ni premajhna naša požrtvovalnost za »Slovensko Stražo«? Odgovorite od povsod z darovi »Slov. Straži«!

11letni brat ustrelil enoletnega brata. V Vodichah na Štajerskem je 11letni sinček posestnika Romiha ustrelil svojega enoletnega brata. Oče je lovec in je svojo nabasano puško pre-malo skrival pred otrokom.

Samoumor. Obesil se je v Trbovljah 20letni delavec Tomažič. Napil se

je žganja, nato pretepel svojo mater, ranil z nožem svojega brata in nato končal sebe. Nasledek žganjepitja.

Oblak se je utrgal ob nevihti v nedeljo, dne 30. m. m., v Saleški dolini. Dež je lil kakor iz škafa. Voda je stala celo čez železnični tir, tako da je moral osebni vlak stati na kolodvoru. Voda je na polju naredila ogromno škodo. Vse žito leži na tleh. Hudourniki so s hribov nanosili velike mase peska in kamenja. — Tudi po laškem okraju je voda naredila veliko škodo. Udrlo se je več cest in potov je mnogo poškodovanih.

Med vinskimi sodi našel smrt. Nedavno je neki mesarski vajenec z Ogrskega peljal s kolodvora v Radgoni proti domu voz, na katerem sta bila dva polna vinska soda. Šel je od zadaj na voz in tako zadrževal, da se sodi niso zvalili na tla. Ko je voz šel po nekem pobočju, so se sodi zvalili z voza in pokopali dečka pod seboj. Bil je v hipu mrtev.

Nesreča na železnici. V nedeljo, dne 30. m. m., popoldne je padel med voznjo na Babnem v bližini Celja iz vlaka, ki vozi na progji Celje—Velenje, sprevednik Avgust Reinisch. Priletel je z glavo ob telegrafični drog. Obležal je z razbito glavo in poškodbami po telesu nezavesten na tleh.

Obesil se je na Jesenicah na Gor. Železničar Jan. Damar, 48 let star. Našli so ga v četrtek, dne 4. t. m., ob poti v rebri.

Smrt na železniški progji. V Spodnjih Lažah pri Konjicah je šel čez železniško progjo triletni sinček Alojzij Čenč. V istem hipu pa je prišel vlak in dečka povozil do smrti.

Smrt na cesti. Posestnica Marija Blazinšek je našla blizu Dobrne ob cesti mrtvega posestnika Mart. Štravsca. Precej vinjenega je bržkone zadela kap.

Trebuh si je razparal. V Halbenrainu pri Radgoni je vajenec pri mesarju Janezu Pichlerju hotel odrezati kos mesa, da bi ga nesel v kuhinjo. Pri tem mu je spodletel nož ter si je razparal trebuh. Deček od bolečin ni mogel več govoriti.

Požar. Pred kratkim je nastal ogenj pri vdovi posestnici Pustišek v Šapolah na Štajerskem. Hišo in zraven stoječ hlev je ogenj tako naglo objel, da se je Pustišek z eno hčerjo komaj rešila iz plamena. Drugo hčer so zelo opečeno rešili iz požara. 27letni slaboumni sin Jože pa je zgorel. Ko so sosedje požar udušili, so našli od glave in udov le še kosti. Tudi eno tele je zgorelo. Škode je nad 1500 K, ki ni pokrita, ker Pustišek ni bila zavarovana.

Smrt v vodi. Sava si je letos v Brežicah poiskala še drugo žrtev. Fant Štefan Sotošek iz Podsrede se je šel kopat, a ker je bil menda precej razgret, ni prišel več iz mrzle vode — 72letni tesar Padar v Št. Lovrencu na Dravskem polju je padel z mosta v potok Poljskavo. Mrtvo truplo so nedaleč od mosta potegnili iz vode. — Kegel Marija, učenka drugega razreda ljudske šole

pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, je utonila v Velki. Revica je zaspala blizu potoka, v spanju se obrnila in padla v vodo.

Toča na Štajerskem. Dne 2. julija od 1. do 2. ure popoldne je divjala strašna nevihta okoli Slov. Bistrice. Toča, kakor orehi debela, je naletavala ter pokrila tla, da so bila bela kot pozimi. Uničeno je vse žito in nič drugega ni ostalo kot strn. Turšica, oves, ječmen, pšenica in dr., vse je uničeno. Ljudje že tarnajo, kako bodo živeli. — Isti dan je oklestila od tri četrt na 1. do 1. ure popoldne toča celo gornje Dravsko polje in napravila mnogo škode. Kaj takega ne pomnijo že mnogo let. Največ so trpele župnije Hoče, Slivnica, Fram in Št. Janž. Zadnjič je zadelo ista nesreča župniji Cirkovci in Št. Lovrenc, torej je omračen celi desni breg Drave od Maribora do Hajdine.

Strelna je udarila v Gajšovcih pri Ljutomeru v gospodarsko poslopje posestnika Spindlerja. Poslopje je popolnoma pogorelo. — V nedeljo, dne 30. m. m., popoldne je v Podsredi treščilo v hišo kovača Grmovška. Električna iskra je švignila pri enem hišnem oglu v sobo, pokvarila nekaj podob, potem pa zopet šinila ven in v zemljo, ne da bi pri tem napravila kaj več škode. Hiša leži najnižje v celem trgu. — Micika Horvat iz Ptuja je šla v nedeljo, dne 30. m. m., svoji materi, ki je bila pri večernicah, z dežnikom naproti. Ko je najhuje bliskalo in grmelo, je bila blizu nekega mlina v Štukih. Kar zopet zabliska in strelna je treščila v ubogo deklico, da je na licu mesta obležala mrtva. Strelna jo je čisto ožgala. Obleka je bila na njej čisto raztrgana.

Nova maša Slovenca v Ameriki. V Leadville, Collo., je daroval 9. junija novo sveto mašo Slovenec Iv. Judnič, doma iz Kota, župnija Semič.

Izginila je dne 27. maja v Chicagi 22letna Katarina Žlogar iz Ročinje vasi pri Metliki. V Ameriki ima brata Josipa in Janeza. Boje se, da je prišla v pest kakemu trgovcu z dekleti.

Umrli sta v minulem mesecu Fr. Kotnik iz Ribnice na Štajerskem, v Rameyu, Pa., in Jožef. Drab v Tollesburgu, Coll. Prvi je umrl naravne smrti, drugega pa je ubil 15 ton težak kamen. — V Superioru, Wyo., je v rudniku zasufo Mat. Erjavca v dobi 46 let. Doma je bil v Ročah pri Sv. Luciji.

Poročil se je v Ameriki Peter Bizjak, Janov iz Vižmarij nad Ljubljano, z Reziko Knific iz Smedlnika.

Izgubljen. Izgubil je podpisani dne 9. junija eno uro z verižico in obeskom v vrednosti 30 K od Darske vasi pri Begunjah in do Žerovnice. Pošteni najditelj se prosi, da vrne nazaj in pošlje na naslov: Ivan Tušar, Koroška Bela, Javornik, Gorenjsko.

Vodni kataster. Hidrografična centralna pisarna ministrstva za javna dela, ki izdeluje avstrijski vodni kataster, je sedaj že izdelala tri zvezke katastra (list 1—100). Od kranjskega poročja je do sedaj obdelana Podkorenška in Bohinjska Sava, Mojstranska

Bistrica, Radovljana, Lipnica, Tržiška Bistrica in Završnica, druge pa še slede. S tem je storjen važen korak naprej v gospodarskem oziru, ker je izrabljenje vodnih sil v obrtne namene izdatno olajšano. Vse izdane katastralne mape ima na vpogled tudi tukajšnji zavod za pospeševanje obrti, kjer dobe obrtniki tudi druga pojasnila glede izrabljenja vodnih sil v obrtne namene brezplačno, ustmeno in pismeno.

Tečaj za obrtno knjigovodstvo in korenspondenco v Zagorju ob Savi priredi »Zavod za pospeševanje obrti na Kranjskem« v septembru, oziroma oktobru. Tečaj bo trajal pet tednov in se bo podučevalo po trikrat na teden v popoldanskih ali večernih urah. Udeležbe se lahko obrtniki vseh rokodelskih strok. Prijave naj se vložijo na naslov »Zavod za pospeševanje obrti na Kranjskem« v Ljubljani, Dunajska cesta št. 22, ali pa potom tamošnje zadruga. Pouk je brezplačen, ob prijavi pa se mora plačati položnine 5 K, iz katerih se pokrijejo učila, preostanek pa se vrne ob zaključku tečaja vsem, ki so se ga rečno udeleževali, sicer pa zapade v korist zavodovi blagajni.

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje:

Ljudska posojilnica

Ljubljana

Miklošičeva cesta št. 6

(tik za frančiškansko cerkvijo)

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje po 4 1/2% brez kakega odbitka.

Uradne ure od 8. zjutraj do 1. popoldne.

Glej inserat!

Gorenjske novice

g Trata. Dne 1. julija se je poročil tratarski ugledni župan Franc Uršič z gospodično Frančiško Furlan iz Vrda pri Vrhniki. Dne 5. junija pa se je v Salt Lake City, država Utah v Severni Ameriki, poročila Sofija Šubic, hčerka podobarja Jos. Šubic iz Gorenjevasi, z mladeničem Jožefom Čadež, uslužbencem velikih tovarn v Murray. Častitamo! Bilo srečno!

g Toča v Črnem grabnu. 4. julij, to je sv. Urha dan, je bil žalosten za našo prijazno dolino. Okrog poldneva pride nenadoma in čisto nepričakovano huda nevihta. Nastala je tema in vsula se je najprej suha toča, pozneje je pa strašen naliv pritisnil s silnim viharjem. Toča je padala le kakih deset minut in vendar je naredila velikansko škodo. Posebno je oklestila fižol, turščico, zelje, krompir, hmelj in dru-

ge sadeže. Ob veliki cesti še ni bila tako huda, zato je pa po hribih tembolj razdrobila. Kolikor je znano, pobila je večali-manj polovico krašenjske, vso blagovško, šentobaltsko, šentgotarsko in čemšenjsko župnijo. Še drugi dan opoldne je je bilo polno pod kapom. Najstarejši ljudje po hribih ne pomnijo take nevihte s točo. Čudno je to tembolj, ker je ponoči prej deževalo in ni bilo nobene vročine. Lansko leto suša, letos pa toča. Zares, kmet je lahko oderuh, pa ne drugih, ampak svojih žuljavih rok.

g Podbrezje. Veselica kat. sl. izobraževalnega društva se je vršila dne 29. junija ob veliki udeležbi. Zadovoljni so bili tisti, ki so zadeli lepe dobitke, in še bolj zadovoljno je društvo, ki bo kupilo Podbrežanom nov žitočistilnik. G. prof. dr. K. Capuder je zabavno poučeval navzoče, za kar je dobil obilo pohvale. — Zgradba novega šolskega poslopja bo kmalu pod streho. Še bolj kot nove šole smo potrebni vode. Naj torej storé naši gg. poslanci odločen korak, da se prične kmalu graditi prepotrebni vodovod za fari Kovor—Podbrezje. — Dne 4. julija je napravila naša dekliška Marijina družba izlet na Bled. V cerkvi na otoku je bila sv. maša in govor, potem vožnja po jezeru in prosta zabava. — Letina bo pri nas prav dobra, samo orehov ne bo.

g Tržiške novice. Utonil je štiriletni deček Viktor Kampič, sin Lončarjevega žagarja. Potegnili so mrtvega iz vode. — Občinske volitve, ki so končane že po celem glavarstvu, se bodo tudi v Tržiču kot zadnje izvršile ta mesec. Voliti ima prvi razred 6 mož in 3 namestnike. Volilo se bode 23. julija, na torek. — Sklep šolskega leta bo prihodnjo soboto s sv. mašo ob 8. uri.

g Selca. Pri nas se kmalu izvrši nenavaden dogodek. Dne 21. julija obhajata svoji novi maši gg. Rudolf Potočnik in Franc Fajfar. Obe novi maši bodeta na en dan in se bode kot izreden dogodek vršilo slavlje kar najbolj slovesno.

g Iz Sorice. Slovesna otvoritev in blagoslovljenje elektrarne »Električno strojne zadruga v Sorici« se bo vršilo dne 3. avgusta t. l. Prijatelje kmetijskega napredka vabimo že sedaj, da si pri tej priliki ogledajo to koristno in moderno napravo. Na tančnejše poročilo še objavimo.

g Devetdesetletnico svojega rojstva je praznovala dne 2. julija Marija Peternel, po domače Uznikova mati iz Visoč na Gorenjskem. Kljub visoki starosti je še čvrsta in zdrava in sposobna skoraj za vsako kmetijsko delo.

g Vodice. Umrli je dne 24. junija tukaj daleč naokoli znani posestnik Mihael Hladnik v visoki starosti 88 let. Bil je zvest naš somišljenik in lep vzor krščanskega moža. Naj v miru počiva! — Ostalim naše globoko sožalje!

g Moravče. Shod na Limbarski gori dne 23. junija. Shod, katerega je sklenila »Kmetiska zveza za dekanijo Moravče« sklicati vsako leto, se je izvršil ob najlepšem vremenu in velikanski udeležbi. Ogromno število volivcev iz celega brdskega okraja in še od drugod je nestrpnost hrepenelo, da vidi zopet v svoji sredi svojega ljubljenejšega poslanca dr. Jan-

Kreka. Moravski kaplan Demšar otvori shod, ponovi v kratkih besedah delovanje Kmetijske zveze, spominjajoč ljudi na velike uspehe te politične organizacije, zlasti pri zadnjih občinskih volitvah, in v nemajoč jih k nadaljnemu delu. Nato poda besedo poslancu dr. Kreku, ki opisuje liberalno delo na vseh poljih. Potem pa razvija pojem pravice in pravičnosti, ki je zmagala v kranjski deželi in mora zmagati tudi v celi Avstriji. Zaupanje v S. L. S. je utrjeno, ker ima v svojem vodstvu res poslance, ki delajo za ljudstvo. Napredek v deželi je viden povsod, uspehi niso sicer tako hitri, a so gotovi. Posebno nas je pa bodril gospod poslanec za delo v izobraževalnih društvih in orlovskih organizacijah, o katerem delu podamo prihodnje leto svoj račun. Ta veličastna armada, ki se je zbrala na tem shodu, pa je šla z novim navdušenjem na delo zoper liberalizem in z zaupanjem v S. L. S. Takih shodov pa bi želeli vsakemu okraju in vsakemu poslancu. Zvečer pa smo Moravčani obhajali god svojega ljubljeneža in za vse dobro vnetega g. dekana, kateremu želimo še mnogo, mnogo let.

Dolenjske novice

d Iz Št. Janža. Pazite na potepuhe! Dne 24. junija so se neki potepuhi klátili po vasi Dobovcu in odnesli Janezu Podlogarju 160 kron in eno uro. Ob istem času se je od desete do dvanajste ure izvršilo več vlomov, pri eni hiši je zmanjkalo tudi nekaj denarja, pri drugi so jih preplašili, a je eden streljal z revolverjem nazaj. Najbrž sta bila to dva »porcelanarja«, ki sta isto noč v vasi na kiju spala. — Ljudstvo, pazi na potepuhe!

d Sela pri Šumberku. Prav lep pogreb smo imeli dne 5. t. m. v naši mali fari. Pokopali smo Antona Sterniša, ki je bil čez 50 let lovec, znan in občespoštovan mož-poštenjak. Bog mu daj večni mir!

d Iz Žužemberka. Občni zbor tukajšnje hranilnice in posojilnice se je v nedeljo, dne 30. junija, ob zelo obilni udeležbi članov prav lepo in zanimivo izvršil. Na njem smo se prepričali, da je ta denarni zavod eden izmed najlepše se razcvitajočih v naši deželi. Priča temu je že veliko število članov, ki jih je bilo koncem lanskega leta 844, in to, kar je posebnega uvaževanja vredno, ne samo takih, ki bi bili postali člani le vsled tega, da bi dobili posojilo, kakor je sicer navadno pri podobnih zavodih, temveč skoraj tretji del jih je izmed najuglednejših in najpremožnejših gospodarjev v tukajšnji okolici, ki so pristopili k zadrugi vsled gospodarskih koristi, ki jih pri njej imajo. Naša hranilnica namreč posluje tudi kot nekako kmetijsko društvo ter posreduje za svoje člane v raznih gospodarskih potrebah, zlasti pri nabavi umetnih gnojil. Pa ne le posreduje, temveč tudi veliko v ta namen žrtvuje, da dobivajo člani gnojila ceneje. Tako je samo zadnji dve leti v ta namen darovala nad en tisoč kron in letos je zopet 600 kron v ta namenila. Zato pa tudi ljudstvo vedno bolj uvideva, kje se res dela v njegovo korist

in se vedno trdneje oklepa tega zavoda. Dokaz temu je, da se je v pretečenem letu promet dvignil skoraj za tristo tisoč kron in da so ljudje v tem letu nad 100.000 kron več vložili kakor pa dvignili, kar zlasti izpričuje veliko zaupanje, ki ga imajo ljudje do našega zavoda. Da bo to zaupanje še bolj rastlo, je porok novi odbor, v katerega so bili na tem občnem zboru poleg dobrniškega g. župnika izvoljeni kar trije župani, namreč žužemberški, dvorski in ajdovski. Ker sta naš g. dekan in ajdovski g. župnik v nadzorstvu, je torej v vodstvu naše hranilnice troje župnikov in troje županov, kar se najbrže ne najde nikjer več v naši deželi. Posebno bo gotovo vse prijatelje tega zavoda razveselilo to, da je v odbor vstopil naš vrli župan in deželni poslanec g. Ivan Vehovec, čegar ime samo je porok, da bo hranilnica in posojilnica dosegala vedno večji ugled in uspeh. Saj le-ta že sedaj ni majhen, če se pomisli, da si je hranilnica vključ obilnim darovom in podporam, ki jih vsako leto razdeli, vendar nabrala v desetih letih svojega obstanka nad dvajset tisoč kron rezervnega zaklada. Torej le vztrajno naprej za blagor ljudstva!

d Iz Gradenca pri Žužemberku. Tudi pri nas so nekateri fantje pridno lovili modrase. Vseh skupaj so jih vjeli okoli 50. To je zelo koristno za naš kraj, kjer je bilo že toliko te golazni. Posebno gori po starih vinogradih je bilo od sile teh živali. Ni bilo varno, da bi šel otrok bos po jagode. — Zelo žalostno je, če gre tu star človek čez našo goro, ko se spomni prejšnjih časov. Ravno tako je bilo prej kot v vasi, zidanica poleg zidanice. Toda sedaj je pa podobna naša vinska gorica pogorišču, ki ga zapali sovražna roka. Kar je bilo vinskih hramov, je sedaj vse v razvalinah. In sedaj je vprašanje, kdo je temu kriv? — Prvič je kriva trtna uš, ki je uničila vse vinograde. Drugič so pa krivi lastniki vinogradov, ki ne obdelujejo več. To je bilo treba tako: takoj ko se je videlo, da trta peša, naj bi se vse prekopalo vnovič in divjake zasadilo. To pa zato, da se na te cepijo trte, katerih ne bi mogla spodjedati trtna uš. Torej Gradenci, le na delo! Če letos nismo tega storili, pa dajmo prihodnje leto! Ravnajmo se po geslu: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!

d Popotnik iz Mirne doline. V Št. Janžu sem bil v gostilni pri Repovžu in sem slišal, kako je hud na Ainžka, ker se nič ne gane, da bi se popravila pot, po kateri vozi šentrupeški Župančič svoj les in oglje. V kranjski deželi ni toliko blata kakor tu. Ubogi ljudje! Ali nimajo županstva? Ne — vse se boji zamere! Pri Repovžu je rekel en prismođa: Šentjanžki je točno naredil, šentrupeški je pa ni hotel panati. Oba sta glih. To je liberalna vera o toči. — Na postaji Bistrica-Mokronog sem izstopil, pa k Zajcu nisem hotel iti, ker me je zadnjič nahrulil, ker sem mu prigovarjal, da naj naroči »Domoljuba«. Sklepnil sem zato, da v gostilne, kjer nimajo »Domoljuba«, ne grem več. Meril sem jo počasi proti Št. Rupertu. Doide me en voz, voznik me povabi in prisedel sem. Voz, da je bilo v Mokronogu premovanje konj in da je bilo 500 kron razdeljenih, in pri tem so dobili tudi premije konji takih po-

sestnikov, ki liberalcem niso nič pri srcu. Je pač tudi tukaj prišla v veljavo pravica za vse! — Mačji stok na Mirni je vedno hujši, ker je za predsednika v šolski svet izvoljen gospod župnik. Liberalcem to ni po volji, pa mora biti. Malo strahu in pravice je treba vseeno. Smolo imajo povsod ti ljubi liberalci. Če se bolj zaganjajo v enega človeka in se ga izkušajo iznebiti, bolj jim gre narobe. Koliko krika in vpitja, laži in obrekovanja je pretrpel gospod župnik, sedaj pa je na vratu liberalcem! Ljudstvo že prav razsodi! — Na vlaku proti Trebnjem sem pa iztaknil to-le novico: Sokol in požarna bramba se kavšata in pisano gledata zaradi enega »horna«, ali po kranjsko: liberalcem manjka enega »roga«.

d Št. Rupert. Liberalno gospodarstvo je bilo tako, da je bilo dolga, ko je Župančič dal občino iz rok: 1349 K 58 vinarjev njemu samemu; podpor je bilo vrniti 144 kron 34 vin.; stroški za volitev, ki še niso bili plačani, so znašali 224 K 33 vin.; mesečnih podpor za nazaj 97 K; prispevek za šole za prvo polletje, ki je tudi že zapadel, saj je Lunaček že parkrat tirjal, 1690 K 35 vin.; tesarju za brv v Dragi 65 K; položnice in tiskovine 3 K 80 vin.; računi vsled nerednega poslovanja, za oskrbo in pogrebe 185 K 11 vin.; skupaj 3759 K 51 vin. Toliko je bilo za izplačati 22. maja 1912, ko je zapustil najboljši župan svoj stolček. Denarja pa se je od njega takrat prejelo 15 K 12 vin. Čisti primanjkljaj znaša 3744 kron 39 vin. Mi imamo to vsoto za dolg, če pa nam Mihel dokaže, da je to kapital, ga dobi polovico! — Uganka. Liberalni bavbav, denar je pobrav; ko denar je odnesel, se je stolček potresel. Kaj je to? — Uganka še ena: Kdo toži, rubi po volitvah same klerikalce? Izveš, če vprašaš liberalce! — Nazaj hodi liberalni duh in straši po občinski pisarni. Kresno nedeljo je vlomil in odnesel liberalne račune!

d V Št. Rupertu bode premovanje za govejo živino v ponedeljek, 15. julija, za vso okolico ob 7. uri zjutraj.

d Temenica. Po Temenici se vseobče govori, da bi šola že davno stala in sicer tolika, kakor Šmarna gora, ko bi se dala postaviti z jezikom dopisnika »Slovenskega Doma«. Bi li ne bilo bolj pametno, kaj meniš, dopisnik, ko bi lepo smodko zapalil, vzel lajno pod pazduho in stopil zopet za kako nevesto, kakor da preobračaš take kozle giede temeniške šole! Morda bi to bolj neslo, kakor take otrobe vezati po »Sl. Domu«. Domovina je rešena. Šola v Temenici je gotova stvar. Ta bo slaba, to je pribito. Še le v trenutku smo zvedeli, da se je vrl somišljenik »Slovenskega Doma« iz Vidma javno oglašil pri komisiji dne 25. oktobra 1911, da šola sezida na svoje stroške, ako bi oblastevno ne bila potrjena. Beseda ni dim! Rogač drži besedo! Mi Temeničani pa smo pod streho, hvala Bogu! »Markat« in fajmošter sta že na tleh. — Zdaj čakamo v Temenici le še šole — vrh klančov pa neveste!

d Sv. Gregor. Dne 28. junija je umrl večletni župan gregorske občine Matevž Oblak. Bil je pri vseh naših društvih in organizacijah v prvih vr-

stah in vedno neomahljiv pristaš naše stranke.

d Šmartno pri Liti. Tu sporočam »Domoljubove« naročnike, ki list že 25 let prejemajo. (Za slavnostno številko prepozno došlo. Op. uredn.) 1. Matej Osredkar. 2. Anton Zupančič. 3. Janez Tomše. 4. Anton Kokalj. 5. Anton Zaman. 6. Anton Verbajš. 7. Matija Zaman. 8. Anton Preširn. 9. Jože Ponebšek. 10. Janez Čopar. 11. Anton Strah. 12. Franc Dobravc. 13. Jože Poglajen. 14. Anton Lavrič. 15. Anton Smuk. 16. Matija Zitnik. 17. Andrej Železnik. 18. Anton Hostnik. 19. Andrej Gradišek. 20. Anton Planinšek. 21. Janez Pečar.

d Loški potok. Poročila se je Antonija Bartol iz ugledne družine Jakoba Bartol, občinskega svetovalca in načelnika posojilnice na Tabru. Nevesta je bila odbornica »Slovenske Straže«. To se je pokazalo na svatbi, kjer se je nabralo za »Slovensko Stražo« 23 K. Če se daje fantom tolar, ki se tako hitro skadi in spi, zakaj se ne bi ob takih prilikah spominjali trpeh bratov in sestra slovenskih! Občinski odbor je dal za »Slovensko Stražo« 20 K, enako Kmetijsko društvo in posojilnica na Tabru vsaka po 20 K, kar se vrši vsako leto, odkar obstoji »Slovenska Straža«. Mi smo sosedje Drage, kjer se nam nudi prilika opazovati, kako hud je bič, ki ga vihti oholi Nemeč nad domačini-Slovinci, zato radi žrtvujemo za vrlo »Slovensko Stražo«, ktere delo se že čuti med kočevskimi Slovinci.

d Št. Janž na Dolenjskem. Zazvenjalo je kladivo po nakovalu v potoški kovačnici. Ta odmev je obiskal breškega »fiziologista« in tako je zlezel v »Sl. Dom« s podpisom »I. Kos, kovaški mojster«. Čudno, da se je mojster podpisal za to, kar ni sam skoval in se hvali s tem, kar ni zrastle na njegovem zelniku. Mojster Joško, s tem še nisi zvonika odžagal! — Dopisnik »Slovenskega Doma« dolži, da je dopisnik »Domoljuba« s hiš. št. 1 in 2. Na teh številkah po naši informaciji stanujeta g. župnik Ljudevit Bajec in poštar Anton Brotschneider. Izjavljamo, da omenjena gospoda nista dopisnika in nista z dopisi v nobeni zvezi. (Uredništvo to v polnem obsegu potrdi.)

d Sava ob južni železnici. Ker v št. 27, 4. julija 1912 na strani 452 iz Save ob južni železnici poročam, da bo ondi zadnje nedeljo julija nova sveta maša in sicer prva odkar Sava stoji, moram kot rojeni Savčan povedati, da bo ta nova sveta maša že četrta na Savi. — Sava je dobila svojega duhovnika leta 1809. — Prvo novo sveto mašo je tam opravil okrog leta 1830. č. g. Jurij Smrekar, kateri je približno leta 1860. umrl kot župnik v Št. Lambertu. — Drugi novomašnik je bil P. Ciril Simončič, po domače »Gradiškov« iz Loga. Tretji pa v septembru 1865. še zdaj v ljubljanskem samostanu živeči frančiškan P. Rajnerij Kokalj.

d Zlate poroke. Župnija Šmihel pri Žužemberku je letos doživela redko srečo štirih zlatih porok. V nedeljo, dne 30. junija sta obhajala to

gialjivo slovesnost 72letni posestnik g. Jožef Kardelj s svojo ženo Ano Erbida in 76letni g. Franc Erbida, brat Kardelejeve soproge Ane, z ženo Marijo Terlep v sredi mnogobrojnih sinov, vnukov, sorodnikov in svaštva od blizu in daleč. G. Kardelja sin Jožef je celo iz daljne Amerike prihitel k staršem, katerih že ni videl 25 let. Dva druga tako srečna para v tej župnji pa se tudi že pripravljata na slovesnost zlate poroke. Naj bi jih, kakor doslej tudi poslej še mnogo let spremljalo zdravje, zadovoljnost in božji blagoslov.

Notranjske novice

n Iz Idrije. Že par mesecev nimamo okrožnega zdravnika. Mesto je razpisano, a noben zdravnik se ne oglasi. Res da imamo dva rudniška zdravnika, a ta dva imata dovolj posla z rudarji in njih družinami. Je pa še več ljudi v našem mestu, ki niso v zvezi z rudnikom in ti so navezani na okrožnega zdravnika. Kaj pa šele okolica! Ta velikokrat potrebuje pomoči v raznih nezgodah in boleznih. Ker se morda marsikteri mladi zdravnik ne upa prositi za Idrijo iz strahu, da bi imel radi konkurence pre malo dohodkov, je zdravstveni zastop sklenil poboljšati plačo okrožnemu zdravniku. Dežela že do sedaj daje 1600 K plače in zdravstveni zastop je pridjal še 1000 K priboljška, za pota v Žiri je bilo pavšala 480 kron, poleg tega še privatna praksa. Da bi dobili dobro zdravniško moč, je zdravstveni svet v seji dne 6. t. m. sklenil dodati še 1400 K nagrade zdravniku takoj pri nastopu službe. Ima že dosega 12.000 K glavnice, iz te lahko nakaže takoj stalne plače 4000 K, ko bi ne mogel s obrestmi glavnice shajati, lahko pri enoodstotnem zvišanju davčne doklade zagotovi vsakoletno okrožnemu zdravniku stalnih 4000 K. To je pač vsota, ki odgovarja današnjim stanovskim potrebam, kajti privatnim potom in pri raznih službenih opravilih se še tudi precej vlovi in tako upamo, da se v kratkem oglasi zdravnik za naše okrožje. Zdravstveni zastop idrijske okolice je pokazal v dejanju, kako hoče podpirati svojega zdravnika in s časoma se lahko razvije še večji delokrog in izdatnejši dohodki. Zato upravičeno pričakujemo, da se ke do oglasi. — Zopet je začela škrlatinka pri otrocih. Nekaj mesecev je bila prenehala, a sedaj se je zopet oglašila, da nekaj otrok leži v okrožni bolnišnici. — Na naši realki je sedaj matura. Pričela se je v petek in v torek bo končana. Bojimo se le, da bi mladi fantje ne mogli na visoke šole, ali v primerne službe. Čakati na kruh, ko bodo že zobje izpadali, je bridko.

n Črni vrh nad Idrijo. Pameten sklep so naredili naši občinski možje pri zadnji seji. Licenco za ples so dvignili od 2 na 20 K. Tako je prav. Opozori-

čili bi le še županstvo, naj ima odprte oči na razne vesele prireditve v zunanjih vaseh, kjer se večkrat pozno v noč sliši škripati harmoniko ali pa vsaj gramofon. Upamo, da bo županstvo vse storilo, da se taka »nedolžna« razveseljevanja popolnoma odpravijo. — Poročil se je v ponedeljek naš g. župan Ivan Raznožnik z gđč. Marijo Lampe. Bilo najsrečnejše! — Stalno je nameščena na tukajšnji šoli gđč. Henrika Kos. — Črnovrški lov, ki se je oddal pred mesecem za izredno nizko ceno 130 K, se bo, kakor se govori, še enkrat oddajal na dražbi. To je zanimiva zadeva, na katero bomo še prišli.

n Z Bele pri Idriji. Po kratki boleznij je umrla tukaj 21. m. m. previdena s svetimi zakramenti za umirajočo Uršula Šinkovec v lepi starosti 83 let. N. v m. p!

n Žiri. Na praznik svetega Petra in Pavla so bili Žiri v zastavah. Idrijsko veteransko vojaško društvo je namreč ta dan obhajalo tridesetletnico svojega obstanka in si je izbralo Žiri za kraj svojega slavlja. Pozornost so vzbujali mnogi, zaslužni veterani s svojimi številnimi kolajnami in odlikovanji na prsih. Pred sveto mašo, katere se je društvo korporativno udeležilo in med katero je dovršeno svirala idrijska rudniška godba, se je g. Cegnar spominjal v svojem govoru v vznesenih besedah težkega, a vzvišenega vojaškega poklica in njegovih dolžnosti, ki se da do tako lepo primerjati dolžnostim in poklicu kristjana - vojaka, borečega se na duhoven način pod zastavo najvišjega poveljnika — Kristusa. Popoldanska veselica na Dobračevi — na vrtu g. Blažiča, je bila vrlo dobro obiskana, dokaz, kako ljubo je društvo in njegov obisk Žirovcem. Ob sedmi uri zvečer, vojaško točno po programu, so odšli veterani v Idrijo. Kaj bo z nami, smo si mislili, z Avstrijo, ako se razširi v nji soc. demokratični, protiverski duh, ki je zavrgel staro geslo: »Vse za vero, dom, cesarja«, ako ne bo več takih mož, kot so bili svoj čas in so danes veterani?

Iz raznih krajev

Libeliče pri Dravogradu. Občinske volitve za občino Libeliče so se vršile dne 26. rožnika. Izid sedanjega novega odbora kaže, da so nasprotniki slovenskega prebivalstva se trudili svoje privržence v večino spraviti. Ni se jim ta nakana sicer popolnoma posrečila, vendar je dobil novi odbor dva nova uda v pristnih Nemcih, namreč grajščaka Mohrenšild in gostilničarja Pugelnig. Čez tri župnije sega občina Libeliče, namreč župnijo Libeliče, Črneče in sv. Jakob na Suhi. Libeliče kot sedež županstva imajo 10 odbornikov, Črneče in Suha pa po enega. Imena teh odbornikov v III. razredu so: Miha Kramer, Fr. Hudrap, Jan. Stane, Ilj Šer-

cer; v II. razredu: Peter Skabel, Bošt. Janež, P. Dobrovnik in Fr. Skok; v I. razredu: Mohrenšild, grajščak v Libeljčah, Pugelnig J., Borsak-Štimnikar in Jak. Cehner. — Malomarno so zastopane župnije Črneče in Suha; zastopniku Ilju Šerčerju na Suhi želijo vsi Sušani, da se ta gospod hrabro vede kot edini slovenski odbornik na Suhi. Odlični kmet Gregor Ravjak je radi svoje gorečnosti za slov. jezik prišel le za namestnika; pa pri drugi volitvi se bo gotovo povzpela s svojimi somišljeniki na stopnjo, katera mu vsled obilnih vrlin pripada.

Suha. Odbor slov. hranilnice in posojilnice se je dne 29. m. m. po blagoslovu sešel k posvetovanju radi prenizkega obrestovanja; ker je dragota denarja pri vseh denarnih zavodih znatno poskočila, se je na Suhi enoglasno sklenilo, obrestno mero primerno povzdigniti. Vlagatelji naložijo zbog male obrestne mere pri drugih hranilnicah svoj denar in suška hranilnica pa radi pomanjkanja vlog trpi gmotno škodo in promet potemtakem medli in zaostaja. Da se temu nedostatku opomore, je vroča želja vseh odbornikov.

Društveni vestnik

POROČILA O PRIREDITVAH:

Vrhnika. Nismo pričakovali, da se bode prirediteljev podzveze Orlov za Kranjsko tako sijajno obnesla in da bo njen utis na vse bližnje in daljno občinstvo, zlasti pa na Vrhnitane, tako velikanski. Videli smo našo mlado naraščajočo moč in naša srca so prekipevala le enega čustva: Čast takim fantom, čast organizaciji, ki je te fante vzgojila. Vsa Vrhnika in okolica pa je dne 30. junija jasno, v dejanju in v resnici, pokazala, kako čista delo in uspehe orlovske organizacije. In če je mlečnozobi dopisnik, čegar ime dobro poznamo in ki mu o priliki še eno prav gorko zasolimo, v »Slov. Narodu« strelal nekaj svojih vrtoglavih stavkov in ostudno zabavljivih laži, vemo vsi Vrhnitani, da je to samo izbruh zelene zavisti nad tako sijajno uspešno prireditvijo. O tem se že drugič pogovorimo, za danes se vrnimo k prireditvi sami. — Slovesno razpoloženje je vladalo po vsem trgu že na vse zgodaj zjutraj ob budnici vrhniškega trobentaškega zbora. Zastave so plapolale skoro raz vseh hiš — tudi več hiš nasprotnikov ni delalo izjeme, po več ulicah polno pričakujočega občinstva; vtiki mlaji, lepo prirejeni slavoloki, jasno nebo, vse je pričalo, da se pričinja slovesen, pomenljiv dan. — Z dvema vlakoma je došlo na stotine »Orlov« in drugega občinstva; veličastni spreved, pri katerem so igrale tri Orlovske godbe in se je nosilo 18 zastav, se je pomikal mimo občinske hiše, kjer je pozdravil »Orle« občinski zastop z županom Tršarjem na čelu, na prijazni hribeček sv. Trojice, kjer je bila sv. maša in po maši ljudski tabor. Na tem taboru so imeli pomenljive govore: župni upravitelj Vovko, gdna učiteljica, poslanci Demšar, Jarc, Gostinčar, dr. Pegan, K. Pollak in Podlesnik. Ko se je nato izvršil impozanten obhod Orlov po trgu, v katerem je korakalo 800 uniformiranih mladeničev in so se gostje po raznih gostilnah okrepčali, se je popoldne vršila v silno pripravni dolnina za župno cerkvijo ob ogromni udeležbi občinstva javna telovadba, v kateri je nastopilo 280 telovadcev in ki so bodisi v prostih vajah, bodisi z orodno telovadbo naravnost navdušili občinstvo, ki se je divilo spretnosti in izurjenosti telovadcev. — Nato se je razvila prava ljudska veselica. — Pri vsej

prireditvi so pokazali »Orli« vzorno disciplino. Utrujeni od celotedenskega dela na polju so prihiteli naši fantje od blizu in daleč, pokazali na Vrhniki svojo moč in napredek in odšli zopet trezni in polni navdušenja na delo, ki jih čaka doma in v telovadnicah. Čast takim fantom! Pfuž pa liberalnemu časopisu, ki jih je že pred prireditvijo blatilo na najbolj barabski način. Z. O. bo skrbelo, da bodo Orli na javnih shodih zvedeli za vse te barabske napade in da se bodo maščevali. Pa ne z batinami po glavah, ampak z delom tako vztrajnim in uspešnim, da vas bo še bolj strah pred našo orlovsko armado.

Iz Hrenovic. Naše Katol. slov. izobražev. društvo je priredilo letos dve predstavi. Prvo na binkoštno nedeljo »Sveta Elizabeta«, katera je dobro izpadla, in drugo »Občinski tepček« na praznik sv. Petra in Pavla 29. junija, s katero smo tudi lahko zadovoljni, četudi je večina igralcev šele prvič nastopila na odru. Imeli smo tudi nekaj predavanj. Goji se tudi petje in tamburanje. Naše društvo se je pretečeno pomlad precej poživilo; da bi mu tudi poletu preveč ne škodovali vročina in utrujenost. Ob delavnikih res ni časa misliti na izobraževalno delo. Zato pa skrbimo tembolj, da ne bo ob dolgih nedeljskih popoldnevih društvena soba nikoli prazna. Ne brigajmo se za zbadljive besede takih ljudi, katerih cilj in veselje je le pijača in druge nerodnosti. Članu naše organizacije ni častno se s takimi ljudmi pajdašiti ali prerokati. Le mirno preko njih na delo za dobro stvar, sebi in svojemu bližnjemu v korist. Zatorej, naj vročina je, naj mraz, le dobro porabimo mladostni si čas. — Društvenik.

Iz Šinkovega turna. Slov. katol. izobražev. društvo v Šinkovem turnu je priredilo dne 30. junija 1912 dve predstavi, in sicer: »Kazen ne izostane« in »Oh ta Polona«, ki so jih naši vrli fantje in dekleta prav pohvalno izvršili. Zato se na občno željo ponavlja dne 21. julija, h kateri vabimo vse prijatelje našega društva.

Smlednik. Dne 29. junija t. l. je priredil telovadni odsek sinliškega Orla v dvorani Društvenega doma igri »Krečmar pri zvitem rogu« in »Pri gospodi«, ki sta bili prav dobro obiskani. Posebno je ugajal pevski zbor pod vodstvom g. organista M. Slatnarja, ki je krasno in z lepim prednašanjem zapel »Venček narodnih pesmi« kakor tudi igra »Pri gospodi«, ki je vzbudila obilo smehu. Čestita se marljivim igralcem ter je želeli, da bi se kaj takega še večkrat priredilo.

NAPOVEDANE PRIREDITVE:

Vipava. V nedeljo, dne 14. julija, se vrši občni zbor vipavskega okrožja Orlov v vipavski telovadnici ob 3. uri popoldne. — Bratske odseke na to opozarjamo, da se v velikem številu udeležijo, in sicer v navadni obleki.

Prežganje pri Litlji. Dekliška Marijina družba uprizeri dne 14. julija o priliki cerkvenega žeganja burko v dveh dejanjih »Oh ta Polona«. Ravno ta dan igrajo Orli burko »Kmet Heroda«. Vrši se tudi zanimiv srečolov. K udeležbi vabi odbor.

Kmetjska zveza za kočevski okraj priredi 14. t. m. v Starem Kotu o priliki občnega zbora tamošnje Živinorejske zadruge predavanje o živinoreji. Predava živinorejski instruktor Zadružne zveze.

Na Erzeltju pri Vipavi bo 14. julija občni zbor za novo Katol. izobraževalno društvo, katerega pravila so že potrjena. Na zboru bo govoril tudi P. Bonaventura o izobrazbi. Bratska društva, pridite! Isti dan bo tudi ustanovitev telovadnega odseka Orel. Mladeniči, pogum!

Selca. V društvenem pomenu bodo Selca napravila dne 28. julija zelo važen in vesel korak naprej. Ta dan se bode namreč slovesno otvorila orlovska godba v Selcih. Ustanovljena šele pred dobrim pol letom je že lahko nastopila z dobrim uspehom na podzveznem izletu na Vrhniko. Vслед neumorne požrtvovalnosti godbenikov bode lahko že 28. julija nastopila z lastno otvoritveno veselico. Spored bode sledeči: godba, petje, srečolov, šaljiva pošta. Za pokrepčilo se bode skrbelo v petih paviljonih. Za večerno razvedrilo bodo na razpolago balončki, rakete in zrakoplov. Članice izobraževalnega društva bodo preskrbele v

okrasek došlim gostom s svežimi šopki. Veselica se bode vršila ob vsakem vremenu: ob lepem na travniku g. Tavčarja iz Selc; ob slabem vremenu v društveni dvorani. Kegljanje na dobitke bode že 21. julija na kegljišču g. Vrhunca. Za z vlaki došle goste imajo iz Trate na Ljubljano in Kranj ugodno zvezo zvečer. Začetek točno ob treh popoldne. Prebitek je namenjen v pokritje godbenih stroškov. K zelo obilni udeležbi v organizatoričnem pomenu važne veselice vabi orlovske odseke in vsa kršćanska društva pripravljajni odbor.

Podraga. V nedeljo, dne 14. julija, obhajamo cerkveno žeganje ali »šagro«. Ob ti priliki priredi naše Katol. slov. izobražev. društvo veselico s petjem in igrokazom »Fernando, strah Asturije ali izpreobrnjenje roparja«. Veselica se vrši ob pol 4. uri popoldne na dvo-rišču župnišča. Upamo, da privabi krasna igra s sijajnimi španskimi kostumi mnogo naših somišljenikov, katerim kilčemo: Dobro došli!

Koroška Bela. Slov. katol. izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 14. julija, popoldne ob 4. uri narodno igro »Revček Andrejček« na vrtu Orehovneke gostilne. V slučaju neugodnega vremena se ista vrši prihodnjo nedeljo.

Borovnica. V nedeljo na Draščo! Na Marjetno nedeljo bodo napravili naši Orli izlet na prijazno Draščo. Ze zadnjič se nam je priljubila ta vasica, ko smo videli dolj vesele šolske otroke. V nedeljo pa upamo, da bo še lepše. Z izletom bo združen mal mladeniški tabor, na katerem bo nastopilo več članov domačega odseka, da podžgejo tisto navdušenje za Orla, katero so prinesli Borovničani z vrhniške prireditve. Telovadci bodo proizvajali proste vaje, nakar bo sledila zabava na Brenctovem vrtu. Postreženo bo s pijačo in s kruhom, Zato na veselo svidenje na Draščici!

Dogodki križem sveta

Silne nevihte in neurja po svetu. — Pretečeni teden so divjale po raznih krajih sveta hude nevihte. Tako se poroča z južnega Ogrskega: V Červenki je vsled povodnji 50 hiš praznih. Škoda znaša 2,000.000. Nad mestom Jager se je utrgal oblak. Strela je udarila v vilo posestnika Bögösa in ga ubila, nadalje je oplazila poštnega uradnika Szaba, ki je zblaznel. V Satoralji-Ulhelju je ubila strela enega moža in zažgala eno hišo, v kateri je zgorel neki starček, ki se ni mogel več rešiti. — Strašen orkan v Kanadi. Nad mesto Rogina je divjal orkan, ki je uničil ves severni del mesta. Mrtvih in ranjenih je 200 oseb. Škoda znaša več milijonov dolarjev. Po najnovejših poročilih je mrtvih nad 100, ranjenih pa več sto oseb. — V Mehiki se je nad mestom Guanajuato utrgal oblak. Mesto je grozno opustošeno. Več sto ljudi mrtvih. — Strela udarila med vojake. Pri Inningenu na Tirolskem je strela udarila v oddelek planinskih lovcov. Eden izmed vojakov je bil takoj mrtev, ostali so bili ranjeni.

Strašna nesreča v zraku. — Dne 2. julija je zrakoplov »Akron«, ki je bil namenjen, da poleti čez atlantski ocean v Evropo, v višini 800 metrov eksplodiral. Zrakoplov so ravno preizkušali. Čuli so strašen pok, nakar so zagledali zrakoplov kot ognjeno kroglo. Vzrok nesreče je vsled vročine razširjeni plin, ki je raztrgal ovoj zrakoplova ter je iskra iz motorja vnela plin. V zrako-

plovu je bil inženir Vaneman in sedem drugih oseb. Vrglo jih je na vse strani in so bili takoj mrtvi. Eksplozija je bila tako strašna, da niso našli nobenih delov teles in nobenega kosa ponesrečenega zrakoplova, razen ladjice, ki je padla v morje, kakih 70 metrov proč od brega. Soproga inženirja Vanemana, ki je z verande svoje vile gledala strašno smrt svojega moža in njegovih spremljevalcev, je padla v nezavest. — Zrakoplov je stal dva milijona dolarjev (10 milijonov kron) in bi bil jeseni prvič šel na pot po zraku čez ocean v Evropo.

Zopet ponesrečeni Zeppelinov zrakoplov. Sivolas grafi Zeppelin s svojimi zrakoplovi, ki se dajo voditi, nima sreče. V Düsseldorfu je 28. junija ponesrečil zrakoplov »Schwabens«. Zrakoplov je srečno napravil svojo vožnjo, ko so ga pa hoteli spraviti v lopo, je to hud veter preprečil, vsled česar so ga pred lopo zasidrali. Hud vetrov sunek je odtrgal zrakoplov in ga dvignil v zrak. »Schwabens« se je preklal in plin se je vnel. Vojaki, ki so držali zrakoplov, so bili dvignjeni v zrak, nato pa vrženi na tla. Kakor je Zeppelinova iznajdba velikanskega pomena, dela praktično velikanske težave, ker se zrakoplov tako težko zasidra. Do zdaj je ponesrečilo že deset Zeppelinovih zrakoplovov. Ob nesreči v Düsseldorfu je bilo ranjenih 37 oseb, med njimi 7 nevarno. Zrakoplov je zavarovan za vsoto 650.000 mark.

Roparski napad na zlatarja. Iz Krakova poročajo, da je 1. t. m. našel zlatarja Vojtehovskega njegov sin nezavestnega in zvezanega v trgovini. Poklicani zdravnik je konstatiral, da je bil zlatar zabit s sekuro na tla. Ko se je zlatar zavedel, je povedal, da ga je napadel, ko je stopil zjutraj v trgovino, neki mlad človek, ga vrgel na tla in pričel daviti. Po hudem boju se mu je posrečilo izvleči revolver. V tem trenutku pa ga je napadalec udaril s težko palico večkrat po glavi, da se je onesvestil. Dognalo se je, da je ropar odnesel 2000 K v denarju in dragocenosti zelo velike vrednosti. Železna blagajna je bila nedotaknjena.

Dunajska letalna tekma. Mednarodno letalno tekmo, ki se je zadnji teden pretečenega meseca vršila pri Dunajskem Novem mestu, je obiskalo nad 200.000 oseb. V dvorni loži sta se je udeležila nadvojvoda Leopold Salvator in nadvojvoda Jožef Ferdinand. Sicer se

je poškodovalo več aparatov, vendar velika nesreča se ni pripetila nobena. Najvišje je poletel avstrijski nadporočnik Blaške, ki je dobil prvo darilo (8000 kron). Dosegel je višino 4500 metrov, ki se mu je pa zaračunala še več, ker je imel potnika s seboj. S tem je dosegel svetovni rekord na višino. Pri distančnem, vztrajnem letanju itd. so dobili prva darila zlasti Francozi, ki so sploh najboljši zrakoplovci. Pri tej tekmi so Avstrijci pokazali, da tudi v zrakoplovstvu zavzemajo častno mesto.

Strašna železniška nesreča v Ameriki. V Cerningu, postaja severno od New Yorka, se je dogodila strašna železniška nesreča. Brzovlak, ki je vozil 90 km na uro, je zavozil v lokalni vlak, ki je bil nabasano poln. Sunek je bil strašen. Vozovi lokalnega vlaka so bili zdrobljeni v male kosce. Nad 30 oseb je mrtvih, 100 je težko ranjenih, vsi ostali so lahko ranjeni.

Protialkoholni kongres v Rusiji. V kratkem se bo vršil v Peterburgu ruski protialkoholni kongres. Prirede ga razna ruska protialkoholna društva. Na dan kongresa bodo prodajali v Peterburgu znake v obliki hrastovih lističev z napisom: »Trezen narod, srečen narod«. Med prebivalstvo bodo razdeljeni razni spisi protialkoholne propagande. V gledališčih in kinematografih bodo predstave, ki so v zvezi s protialkoholno propagando. Duhovniki in lajki bodo imeli javna predavanja proti pijanosti. Poleg predavanj bodo tudi cerkveni obhodi.

Listnica predništva

Še enkrat uljudna prošnja našim dopisnikom. Ze več časa sem uredništvo »Domoljuba« iskreno prosi svoje dopisnike **dveh stvari**: prvič, naj dopisujejo v kar le mogoče **kratki obliki**, drugič, naj se **izogibajo** kar največ **osebnih napadov**. Ta prošnja ne izvira morda iz kake urednikove kaprice, temveč jo narekuje samo **dejanske razmere**. Glede prve želje je nele gotovo, da dolgovezni dopisi **jemljo prostor** drugim veliko koristnejšim in zanimivejšim stvarim, ampak prišlo je skoro že tako daleč, da bi **včasih list drugega ne prinesel**, kot **večinoma puste in nezanimive dopise**, ako bi vse sprejel, kar se mu pošlje. Glede osebnih napadov je pa tudi gotovo, da več škodujejo kot koristijo.

Zadnje čase smo zopet iz več krajev prejeli pritožbe, naj **energično naredimo konec tem razmeram**. Med drugim nam iz nekega kraja pišejo: »Mi nimamo »Domoljuba« za to,

da prebiramo čisto vsakdanje dogodke in malenkostne prepire iz naših domačih vasi, temveč v prvi vrsti za to, da se **vsesplošno izobražujemo in dobro zabavamo**, da čitamo v svojem listu dobre članke o domači in svetovni politiki, da smo dobro informirani o silnem boju med lučjo in temo, da prebiramo času primerne strokovne gospodarske in gospodinj-ske članke, da zremo zanimive dogodke, ki se gode širom sveta, zraven pa da dobimo za izobrazbo srca in razvedrilo duha kar največ dobrega berila. Neskončno smo vam hvaležni za izvrstno vsebino »Našega kmečkega doma« in »Naše gospodinje«; ko bi namesto vedno se ponavljajočih, suhoparnih in velikokrat nepotrebnih dopisov prinašal »Domoljub« še več takega gradiva, kakor smo gori omenili, potem bi bili z listom res v vsakem oziru zadovoljni. Nismo sploh zoper dopise; naj le ostanejo tudi v prihodnje. Toda poročajo naj samo o res zanimivih stvareh, in sicer čisto na kratko, eni in isti kraji naj ne bodo prevečkrat na vrsti, oseb pa naj se dopisi dotaknejo le takrat, kadar je to neobhodno potrebno, a tudi tedaj v dostojni obliki. Morda je zdaj ob 25letnici najlepša prilika, da jo »Domoljub« odločno in brez ozira na desno ali levo krene po tej poti. — Odkrito povemo, da so nam te besede čisto iz srca govorene. Ravnali se bomo po njih in prepričani smo, da nam bo po nedolgem času vsa naša javnost prav dala!

Drobtine

Velikodušnost priprostitih ljudi. V Parizu se je pri zidanju velikanskega poslopja podrl zidarski oder. Dva delavca sta obvisela na šibki deski, videti pa je bilo, da se bo deska vsak čas prelomila. »Peter«, zakliče starejši, »spusti, jaz imam ženo in otroke!« »Prav imaš!«, odgovori Peter, spusti desko, za katero se je držal, treščil v globčino in je na mestu mrtev.

Huda stava. Mlad Amerikanec iz Novega Jorka, z imenom Valter Hastings, je leta 1860 v Londonu kosil pri lordu C. Pogovarjala sta se med drugim tudi o ječah, in mladi Amerikanec je izrekel mnenje, da pač ne more biti tako strašna reč, če je kdo čisto sam v temni celici zaprt, pa naj tudi tak zapor traja dalj časa. Lord ponudi na to mlademu možu vsoto 200.000 K, ako se da za deset let na ta način zapreti. Amerikanec takoj sprejme predlog in v lordovem mestnem stanovanju pripravijo primerno celico. Bila je dvanaest čevljev široka in petnajst čevljev dolga. Prostovoljnemu jetniku je bila dovoljena luč, knjige, pisalne potrebščine in priprosta hrana, katero mu je oskrbovala nevidna roka. Na ta način je Hastings res preživel deset let. Prve-

Milo je zaupen predmet!

Kako to, da obvladajo Schichtova mila celo monarhijo?
Ker so nedosežna v kakovosti, štedljivosti in čistosti.

1086 3

Št. 1038. 14kar. zlato K 13.—
Št. 1038. Novo zlato K 6.40
Št. 1064. Zlato na srebro
K 2.70

Šr. 1046. 14 karat zlato
K 9.—
Šr. 1046. Novo zlato K 4.70
Šr. 1068. Zlato na srebro
K 2.50

Kesal

se je dosedaj še vsak, ki je kupil uro, zlatino in srebrnino, predno je videl velezanimivi in bogato ilustrovani cenik

H. Suttnerja

v Ljubljani, Mestni trg št. 25

ker se je moral prepričati, da se dobi tam res dobro trpežno in okusno blago po nizki cenil. Zahtevajte toraj predno se odločite za kak nakup cenik, ki se Vam dopošlje tako, poštne prosto.

H. Suttner

Ljubljana

Mesini trg št. 25

Največja eksportna tvrdka ur, zlatnine in srebrnine.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švic.

Tovarniška znamka

„IKO“

Zastoni

dobi vsakdo

H. Suttnerjev

velezanimivi in bogato ilustrovani cenik za ure, zlatino in srebrnino, kdor žrtvuje

5 vinarjev

za dopisnico na tvrdko

H. Suttner

v Ljubljani, Mestni trg št. 25.

Predno se odločite za nakup ur, zlatnine in srebrnine zahtevajte cenik.

Št. 1109. 14-kar. zlato z opal-kam. K 9.70

Št. 1149. Srebrna broška K 1.50

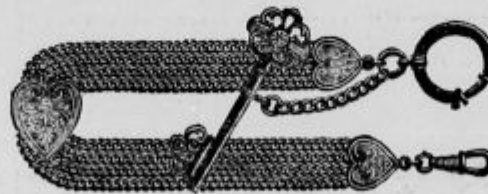
Zlato na srebro K 3.—

Št. 748. K 13.50

Št. 523. K 12.50

Št. 748. Srebrna cil.-rem., z dvojnatin pokrovom, trpežno kolesje na 6 kamnov, K 13.50
Št. 523. Srebrna anker-rem., Roskopf, z dvojnatin pokrovom, trpežno kolesje, K 12.50

Št. 873. Nikelnasta verižica z obeskom K 2.20
„ 854. Srebrna verižica s srcem trivrstna „ 5.70
„ 854. „ „ „ 4 vrstna „ 7.50
„ 854. „ „ „ 5 „ „ 9.—
„ 853. „ „ „ 6 vrstna K 12.26
„ 853. „ „ „ 8 „ „ 15.80
„ 861. „ „ „ 10 „ „ 26.—
„ 860. „ „ „ 15 „ „ 42.—

Št. 720. K 9.70

Št. 725. K 11.70

Št. 735. K 13.—

Št. 736. K 13.70

Št. 735. Srebrna cil.-rem., z močnimi pokrovi, fino kolesje, na 6 kamnov, K 13.—
Št. 723. Jednaka nekoliko večja K 11.70
Št. 736. Jednaka nekoliko večja z zlatim obročkom, K 13.70
Št. 720. Srebrna cil.-rem., z navadnim kolesjem, brez okraska, K 9.70

4 tedno za poskušnjo in na ogled

pošiljam ceno moja preizkušena kolesa oziroma »Bohemiz« pnevmatiko in po samezne dele koles. Znamni plamni pogoj! Iustrovani cenik zastoni! F. Dušek, tovarna, Opočno, Št. B. Nr. 2169, Češko.

500 kron

Vam plačam, ako Vaših kurjih očes, bradavic in trde kože tekomi 3 dni brez bolečin ne odpravi moj uničilec boreznia Rla-mazilo. Cena lončka z jamstvenim pismon 1 krono. 892

Kemeny, (Kaschau) I. Poštni predal 12161, Ogrsko.

Več vajencev

se sprejme takoj 2120 za kovaško obrt. Več pove kovaški mojster Sv. Jerneja cesta 38, Sp. Šiška pri Ljubljani.

Lovske puške

vseh sestav, priznana delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, pripomočnik roča : družba z omej. z. v Borovljah na Koroškem

Prva borovska družba Peter Wernig, ceniki brezplačno in poštne prosto.

Naročajte „Domoljuba“!

Naznanjam

da sem prevzel po umrlem gospodu Francetu Šubelj slavnoznano trgovino

Murnik

na Šutni v Kamniku.

Priporočam se slavnemu občinstvu in zagotavljam častitim odjemalcem vselej točno, solidno in ceno po-strežbo.

Iv. Murnika nasl. Anton Stergar.

Dr. Jos. Strašek

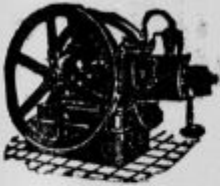
zdravnik v Novem mestu 2134

izvršuje zopet zobozdravništvo in zobotehniko.

Izdeljujejo se vsa v zobozdravniško prakso spadajoča dela kakor: zalitje (plombiranje) zobov z zlatom, srebrom, amalganom, porcelanom in različnimi cementi, vse zobozdravniške operacije z omamljenjem živcev in vsa zobotehnična dela, kakor: umetna zobovja v kavčuku, zlatu ali aluminiju, ustavitve posameznih zobov, zobnih kron in mostičev v zlatu in porcelana po najmodernejših sistemih. Zobozdravniške ordinacije se vrše vsaki dan izvz. nedelj in praznikov popoldne, od 11. ure popoldne do 1. ure popoldne, in za zobotehnična dela od 9. do 11. ure dopoldne in od 3. do 5. ure popoldne.

CLIMAX motori na petrolej

Najcenejši obrat.

Komanditna družba
Bachrich & Co.
tovarna za motorje
DUNAJ XIX/6,
Nollingerstrasse, 83/je.

Najstarejša Specialna tovarna motorjiho za dvovaljni motorje na surovo olje.

Najboljša češka tvrdka.

Ceno posteljno perje!

1 kg sivega, dobrega skubljene-
nega 2 K; boljše 2 K 40;
primo polbelega 2 K 80; be-
lega 4 K; belega puha 5 K 10;
1 kg izredno finega, anežino-
belega, skubljene 6 K 40,
8 K; 1 kg puha 6 K, 7 K;
belega puha 10 K; najfinjši
prsti puh 12 K. — Pri 5 kg
se pošlje franko.

Dovršene napolnjene postelje

iz zelo gostega rdečega, modrega, belega ali rumenega nanking-blaga, 1 pernica 180 cm dolga, 120 cm široka z 2 bla-
zama, vsaka 80 cm dolga, 60 cm široka, napolnjena
sivim, sivim, zelo trpežnim, puhastim postelnim perjem
z novim, sivim, zelo trpežnim, puhastim postelnim perjem
z novim, sivim, zelo trpežnim, puhastim postelnim perjem
16 K; 18 K; 20 K; s puhom 24 K; posamezne pernice 10 K,
12 K, 14 K, 16 K; blazine 3 K, 5 K 50, 4 K; pernica 200 cm
dolga, 180 cm široka, K 13, 14 K 70, 17 K 80, 21 K; blazine
90 cm dolge, 70 cm široke, 4 K 50, 5 K 20, 5 K 70; spodnje per-
nice iz močnega, posastega grndis, 180 cm dolge, 110 cm
široke, 12 K 80, 14 K 80. Pošljaja proti povzetju od K 12
višje franko. Zamena dovoljena, za nepovoljno denar nazaj.

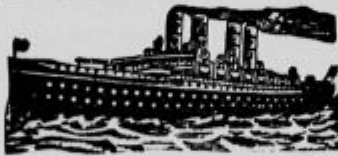
Cenik zastoj in franko.

S. BENISCH, v Dešenici štev. 71, Češko.

Zavod sv. Marte

v Trstu, ulica S. Francesco d'Assisi 15, I. nadstr.

sprejema brezposelna dekleta pod streho
in posreduje službe.
Rafaelov odsek Marijine družbe spre-
jema dekleta na kolodvoru in jih vodi
v zavod. — Zavod vzdržuje in nad-
zoruje zveza „Marijin dom“.

V Ameriko
in Kanado

zložna, cena
in varna

vožnja s Cunard Line

3598/12

Bližnji odhod iz domače luke

Trsta: Panonia 9./7. Ivernia 23./7. Carpathia 6./8. 1912.

iz Liverpoola: Lusitania, (najhitrejši največji in
najlepši parnik sveta), 27./7. 17./8. 7./9. 1912,
Mauretania 13./7., 10./8., 31./8. 21./9. 1912.

Pojasniti in vožne karte pri **Andrej Odlasek, Ljub-
ljana, Slomšk. ul. 25, blizu cerkve Srca Jezusov.** Cena
vožnji Trst-New-York III. razred K 220.— za odraslo
osebo všteti davek in K 120.— za otroka pod deset
let všteti davek.

1686

Zahtevajte

vselej izrecno le tokom 19 let najbolje preizkušeno
„Barthel“-ovo klajno apno.

Ponaredbe zavrnite!

Dobliva se pri vseh trgovcih; kjer ne, pišite
naravnost

Mihaelu Barthel & Co., Dunaj X/1 Siecardsburgg. 44

5 kg 2 K z Dunaja, 50 kg 11 K iz Ljubljane ali Maribora

Dopisuje se slovensko!

Ceneje gospodinjite,

ako pripravljate Vašo kavo za za-
jutrek, malico in večerjo s pravim
zagrebškim : Francom : s kavinim
mlinčkom, ki je po okusu zrnati
kavi najbolj sličen.

In zakaj? Ker ima pravi : Franck :
slasten okus, ker povzdigne vonj
zrnate kave in je pri vsem tem
vendar najcenejši, ker je najizdat-
nejši kavin pridelek.

648 IIE

Superfosfat

vsake vrste razpošljaja
Tovarna kemičnih iz-
delkov na Hrastniku.

Varstvo proti požarom!

Ako hočete mirno spati, krijte
strehe z asbestnim škrikljem

„ZENIT“

ki je štirikrat
lažji od opeke, zelo ličen in ne drag.

ZAJEC & HORN, betonsko podjetje, Ljubljana.

Zahtevajte zastoj ilustrovani cenik št. 272 a

s tečaj z obročnim
mazilom za ročni obrat
z vitli in motorji.

za vprežne živali
kosilne stroje za
seno, detelj in žito,
stroje za obrača-
nje sena, gr bje-
nje sena in žita, za
čistjenje žita, tri-
erje, za rušenje
koruze, slamorez-
nice, reporeznice,
mline za debelo
moko, kakor tudi
vse druge kmetijske
stroje najnovejšega
z darili odl. sestava

tovarne kmetijskih stro-
jev, železalivarne in
lužine na paro

Ph. Mayfarth & Co., Dunaj II/1, Taborstr. 71.

Ustanovljena 1872. — 1500 delavcev. — Zelo povečana, najmoderneje opremljena
tovarna. — Odlikovana z čez 700 darili. Razprodajalci in zastopniki se iščejo.

Naročajte sobotnega „Slovenca“!

Gospodinje!

Pozor!

Ne kupujte presnega masla ali nadomestila zanje, dokler
niste poizkusile slovite, splošno znane, svetovne znamke

BLAIMSCHEINA

„UNIKUM“

MARGARINE

„UNIKUM“ ni rastlin-
ska margarina.

nega masla in zajamčeno
mnogo izdatnejši nego to.

„UNIKUM“ se izdeluje
iz najči-
stejše goveje obistne tolšče
z visoko pasterizirano sme-
tano, ima torej največjo re-
dilno vrednost in je resnič-
no zdrav.

**Samo Blaimschei-
nov „UNIKUM“** je
resnično edino in pravo
nadomestilo za presno ma-
slo, ki daleč prekaša vse
doslej hvalisano.

„UNIKUM“ ni umeten,
nego najči-
stejši naravni izdelek.

Izdelovanje **Blaimscheina
„UNIKUM“** je varovano
s stalno državno kontrolo
in je to razvidno na vsa-
kem zavitku.

„UNIKUM“ je
za 50%
cenejši od navadnega pres-

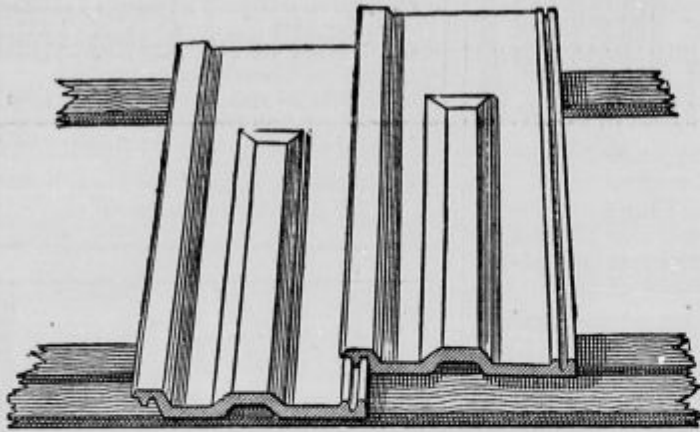
Cenjena gospodinja!

Ne dajte se torej begati od drugih oglasov in rabite za
nadomestilo presnega masla za

pečenje praženje kuhanje maslen kruh

samo
Blaimscheina „UNIKUM“ margarina

Dobliva se povsod. — Poizkušnje gratis in franko.
Združene tvornice za margarino in presno maslo, Dunaj XIV.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov ponudi v vsaki poljubni množini patent. dvojno, zarezani

strešnik-zakrivač

s poševno obrézo in priveznim nastavkom „sistem Marzola“

Brez odprtin navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanjosti.

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis.

814

Spretni zastopniki se iščejo.

Proda se posestvo v Golišah,
občina Kresnice okraj Litija. Setve 20 mernikov,
5 glav živine in 5 prašičev se lahko redi. Sadja vsake
vrste. Več pove Anton Ostrež, Goliše, pošta Kres-
nice. Cena 4000 K.

Najcenejši nakup

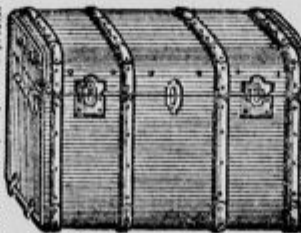
sukna, ženskega blaga, najboljših šifonov, cvilha
razne vrste odej in prtov itd. si vsakdo nabavi,
kdor se obrne na domačo manufakturno trgovino
I. Kostevc, Ljubljana, Sv. Petra cesta 4.

Vzorce pošljem poštine prosto. 3579

Kovčegi Winkler

Najboljša svetovna znamka! Ljudi! Tržeži! Cene brez kankarose!

Ceniki zastoj in politične pravit.

720 Točna odposiljatelj.

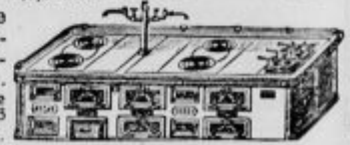
Tovarna in špe-
cialna trgovina
kovčegov, torbic
in usajene robe
**Josip Winkler
& sinovi.**
Usta od. ano 1876
Dunaj I., Himmel-
portgasse 7/A.
Winkler-jevi nizki
kovčegi od K 32 n.

Tovarna štedilnikov H. Koloseus, Wels, Zg. Avstrijsko.

Po dobroti in kakovosti nepre-
kosljiv železni, emajlirani, por-
celanasti štedilniki kakor tudi iz
majolike za gospodinjstvo, hotele,
restavracije i d. Načrti za ku-
hinje na paro, plinove štedilnike,
irske peči za trajno kurjavo. Do-
bijo se v vsaki železni trgovini,
kjer ne, se pošiljajo naravnost.

Zahtevajte
„Izvirne Ko-
loseus - Šte-
dilnike“ in z-
vrnite slabejše
izdelke. 3973
Ceniki zastoj.

Naročajte naravnost iz Ljubljane od prve razpošiljateljske trgovine razno blago in obleke. Izvlaček iz cenika.

661

Bela kotenina

močna, bela kotenina	meter 40 vin.
fina, bela kotenina	47 "
posebno fina, bela kotenina	50 "
amerikansko platno	56 "
čisto mehka kotenina	48 "
fina " " " " " " " " " " " " " " " " " "	53 "

Kotenina za rjuhe,

140 do 150 cm široka

prve vrste	K 1-10
finejše vrste	1-35
najmočnejše vrste	1-45

Koltri (odeje)

rudeči, veliki	K 6-60
satenasti s pisano podlogo	9-
satenasti s satenasto podlogo	10-50

Flanelaste odeje

cenejše vrste, tigraste	K 2-
finejše, lepo rožaste	2-50
zelo fine, lepo rožaste	3-80

Konjske plahte

cenejše vrste	K 2-
boljše	2-60
debele in težke vrste	4-80
fine, suknene	6-50

Izgotovljene slamnice

navadne velikosti in vrste K 2-20

Cvilh za blazine

po kakovosti blaga, 120 cm široko po 90 vin,
K 1-20, K 1-50, K 1-70.

Ženski pasovi

Pasovi komad K 1-10, K 1-50, K 1-80.

Modrci

K 1-80, K 2-30, K 2-70, K 3-, K 5-.

Klotasti predpasniki

od K 1-20 do K 3-40.

Perilni predpasniki

od K 1-12 do K 140.

Ženske srajce iz bele mehke kotenine
lepo opisane K 2-40 do K 3-.

Moške srajce, bele in pisane

od K 2- naprej.

Kambrikasti ostanki

25 metrov skupaj zavitek K 10-
25 metrov " " " " " " " " " " " " " " " " " "

Hlačevine za moške obleke

120 cm široka, meter od K 1-70 do K 3-20.

Sukneni ostanki za moške obleke

3-20 m dovolj za obleko celi ostanek K 9-
K 12-, 14-50 svitlo in temno.

Ostanki ženskega blaga

v različnih barvah široko, m od 85 v naprej.

Naročajte toraj tu navedeno blago v Vašo zadovoljnost, ker se pošilja proti povzetju, čez K 20- poštine prosto.

R. Miklauc, Ljubljana, Stritarjeva ulica št. 5.